

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 347

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

15 grudnia 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1203/2012 z dnia 14 grudnia 2012 r. w sprawie odrębnej sprzedaży detalicznych usług roamingu regulowanego wewnątrz Unii ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1204/2012 z dnia 14 grudnia 2012 r. zatwierdzające zmiany specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Castelmagno (ChNP)] 8
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1205/2012 z dnia 14 grudnia 2012 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 802/2010 w odniesieniu do poziomu działalności przedsiębiorstwa ⁽¹⁾ 10
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1206/2012 z dnia 14 grudnia 2012 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* (DSM 10287) jako dodatku paszowego u drobiu rzeźnego, prosiąt odsadzonych od matki i tuczników oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1332/2004 i (WE) nr 2036/2005 (posiadacz zezwolenia: DSM Nutritional Products) ⁽¹⁾ 12
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1207/2012 z dnia 14 grudnia 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 15
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1208/2012 z dnia 14 grudnia 2012 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 grudnia 2012 r. 17

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2012/782/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie określenia limitów ilościowych oraz przydziału kontyngentów substancji kontrolowanych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 8899)..... 20

2012/783/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie uznania Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/106/WE w odniesieniu do systemów szkolenia marynarzy i wydawania im świadectw (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 9253) ⁽¹⁾..... 28

2012/784/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Austrię dotyczących niektórych przemysłowych gazów cieplarnianych (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 9256) 29

2012/785/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 13 grudnia 2012 r. zatwierdzająca określone zmienione programy zwalczania i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych na rok 2012 i zmieniająca decyzję wykonawczą 2011/807/UE w odniesieniu do wkładu finansowego Unii przeznaczonego na określone programy zatwierdzone tą decyzją (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 9264) 31

2012/786/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 13 grudnia 2012 r. zmieniająca decyzję 2010/221/UE w odniesieniu do krajowych środków zapobiegających wprowadzaniu niektórych chorób zwierząt wodnych na części terytoriów Irlandii, Finlandii i Zjednoczonego Królestwa (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 9295) ⁽¹⁾..... 36

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

2012/787/UE:

- ★ Decyzja nr 1/2012 Komitetu współpracy celnej AWP-UE z dnia 29 listopada 2012 r. w sprawie odstępstwa od reguł pochodzenia określonych w protokole 1 do Umowy przejściowej ustanawiającej ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami Afryki Wschodniej i Południowej, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, mającego na celu uwzględnienie szczególnej sytuacji państw Afryki Wschodniej i Południowej w odniesieniu do tuńczyka konserwowanego i filetów z tuńczyka..... 38

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1203/2012

z dnia 14 grudnia 2012 r.

w sprawie odrębnej sprzedaży detalicznych usług roamingu regulowanego wewnątrz Unii

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

po konsultacji z Organem Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) nr 531/2012 wprowadzono pojęcie odrębnej sprzedaży detalicznych usług roamingu regulowanego. Po pierwsze, art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 nakłada na operatorów krajowych obowiązek umożliwienia swoim klientom dostępu do regulowanych usług połączeń głosowych, wiadomości SMS oraz transmisji danych w roamingu, oferowanych w pakiecie przez jakiegokolwiek alternatywnego dostawcę usług roamingu. Ponadto przepisy dotyczące odrębnej sprzedaży detalicznych usług roamingu regulowanego określone w art. 4 ust. 1 obejmują wymóg, zgodnie z którym ani operatorzy krajowi, ani dostawcy usług roamingu nie mogą uniemożliwiać klientom dostępu do usług transmisji danych w roamingu regulowanym świadczonych przez alternatywnego dostawcę usług roamingu bezpośrednio w sieci odwiedzanej.
- (2) W celu zapewnienia spójnego i jednoczesnego wdrożenia odrębnej sprzedaży detalicznych usług roamingu regulowanego w całej Unii rozporządzenie (UE) nr 531/2012 nakłada na Komisję obowiązek przyjęcia, w drodze aktów wykonawczych, szczegółowych zasad dotyczących obowiązków w zakresie informowania o możliwości wyboru alternatywnego dostawcy usług roamingu przez klientów korzystających z tej usługi, a także dotyczących rozwiązania technicznego służącego wdrażaniu odrębnej sprzedaży detalicznych usług roamingu regulowanego.

- (3) Zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 rozwiązanie techniczne służące wdrażaniu odrębnej sprzedaży detalicznych usług roamingu regulowanego może oznaczać zastosowanie jednego modelu technicznego lub połączenie większej ich liczby do celów spełnienia kryteriów określonych w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 531/2012. Jeżeli spełnienie wszystkich kryteriów nie jest możliwe przy użyciu jednego modelu technicznego, należy zastosować kilka modeli technicznych. W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić szczegółowe zasady dotyczące tego rozwiązania technicznego i zawierające wymagania, zgodnie z którymi operatorzy krajowi byłoby zobowiązani do uruchomienia elementów sieci oraz do świadczenia powiązanych usług w odniesieniu do każdego modelu technicznego, w celu zapewnienia dostępu do urządzeń niezbędnych do umożliwienia alternatywnym dostawcom usług roamingu odrębnej sprzedaży usług roamingu oraz w celu umożliwienia procesu przełączania między dostawcami przejmującymi usługi roamingu a dostawcami odstępującymi usług roamingu.

- (4) Jednocześnie rozwiązanie techniczne powinno umożliwić wypełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 531/2012. W związku z tym rozwiązanie techniczne powinno zapewnić klientom dostęp do regulowanych usług połączeń głosowych, wiadomości SMS oraz transmisji danych w roamingu, oferowanych w pakiecie przez jakiegokolwiek alternatywnego dostawcę usług roamingu, jak również powinno zagwarantować, że krajowi operatorzy i dostawcy usług roamingu spełniają wymóg, zgodnie z którym nie mogą uniemożliwiać klientom dostępu do usług transmisji danych w roamingu regulowanym świadczonych przez alternatywnego dostawcę usług roamingu bezpośrednio w sieci odwiedzanej.

- (5) Obecnie wszystkie detaliczne usługi roamingu świadczone są przez operatora krajowego łącznie z krajowymi usługami łączności ruchomej. Rozporządzenie (UE) nr 531/2012 umożliwia klientowi korzystającemu z roamingu wybór alternatywnego dostawcy usług roamingu regulowanego świadczonych w pakiecie oraz zakup tych usług roamingu odrębnie od jego pakietu krajowych usług łączności ruchomej. Klient korzystający

⁽¹⁾ Dz.U. L 172 z 30.6.2012, s. 10.

z roamingu zawiera w tym celu umowę z alternatywnym dostawcą usług roamingu dotyczącą świadczenia tych usług.

- (6) Istnieje kilka modeli technicznych umożliwiających wdrożenie odrębnej sprzedaży usług roamingu w pakiecie, w tym zastosowanie podwójnego międzynarodowego numeru tożsamości telefonicznej abonenta mobilnego (podwójnego IMSI – dwa osobne IMSI na jednej karcie SIM) oraz zastosowanie pojedynczego IMSI (jeden IMSI współdzielony przez operatora krajowego i dostawcę usług roamingu). Model techniczny przewidujący zastosowanie podwójnego IMSI opiera się na wykorzystaniu drugiego profilu z karty SIM klienta korzystającego z roamingu, który może być wykorzystany przez alternatywnego dostawcę usług roamingu w celu sprzedaży usług roamingu regulowanego, podczas gdy pierwszy profil jest nadal wykorzystywany przez operatora krajowego w celu sprzedaży usług krajowych i ewentualnie usług roamingu niepodlegających regulacji. W ramach modelu technicznego przewidującego zastosowanie pojedynczego IMSI odrębne usługi roamingu są z technicznego punktu widzenia nadal świadczone przez operatora krajowego, który funkcjonuje jako przyjmujący operator sieci łączności ruchomej dla alternatywnego dostawcy usług roamingu. Odrębne usługi roamingu są sprzedawane hurtowo alternatywnemu dostawcy usług roamingu, który następnie odsprzedaży je klientowi korzystającemu z roamingu na poziomie detalicznym. Najprostszą przy tym możliwością jest wariant polegający na zwykłej odsprzedaży. Ponadto istnieje szereg potencjalnych dodatkowych funkcji modelu technicznego polegającego na zwykłej odsprzedaży, które umożliwiają alternatywnemu dostawcy usług roamingu sterowanie tym, z których odwiedzanych sieci lepiej jest korzystać, oraz pozwalające uzyskiwać zniżki na hurtowe usługi roamingu kupowane od przyjmującego operatora sieci łączności ruchomej na podstawie umów o sprzedaży hurtowej zawieranych z operatorami sieci odwiedzanych lub z agregatorami hurtowymi.
- (7) Zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 dostęp do elementów sieci i usług wspierających, które są niezbędne do celów odrębnej sprzedaży usług roamingu regulowanego, jest nieodpłatny. W związku z tym ustalanie cen wszelkich dodatkowych usług wykraczających poza to, co jest niezbędne do celów odrębnej sprzedaży detalicznych usług roamingu regulowanego, nie jest objęte art. 5 ust. 1. Dostęp do urządzeń i usług wspierających niezbędnych do odrębnej sprzedaży detalicznych usług roamingu regulowanego obejmuje urządzenia i usługi niezbędne do celów umożliwienia klientowi zmiany dostawcy.
- (8) Eksperti Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) dokonali oceny sposobów wdrożenia odrębnej sprzedaży usług roamingu⁽¹⁾. BEREC uważa, że wdrożenie podwójnego IMSI wymaga znacznej ilości działań w zakresie rozwoju i normalizacji, oraz szacuje, że koszty wdrożenia spowodowałyby znaczny wzrost cen detalicznych. Ze względu na fakt, iż zastosowanie tego modelu technicznego oznaczałoby również konieczność modernizacji obecnie używanych kart SIM w celu wyposażenia ich w funkcję podwójnego IMSI, model techniczny oparty na podwójnym IMSI nie jest

opłacalnym i korzystnym dla konsumentów wariantem umożliwiającym odrębną sprzedaż detalicznych usług roamingu regulowanego.

- (9) Z kolei model techniczny oparty na pojedynczym IMSI wydaje się być bardziej odpowiedni w świetle kryteriów określonych w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 531/2012. Po pierwsze, w odniesieniu do kryteriów określonych w art. 5 ust. 3 lit. h), i), j) i k) wszystkie zidentyfikowane modele techniczne uwzględniające model techniczny oparty na pojedynczym IMSI można wdrożyć w sposób zapewniający ich spełnienie. Po drugie, model oparty na pojedynczym IMSI jest korzystny dla konsumentów i przyjazny dla użytkownika ze względu na fakt, że usługa roamingu jest świadczona pod względem technicznym w taki sam sposób, jak do tej pory, dzięki czemu można oczekiwać, że komfort korzystania z usługi pozostanie bez zmian. Po trzecie, koszty wdrożenia modelu opartego na pojedynczym IMSI są niższe niż w przypadku modelu opartego na podwójnym IMSI oraz nie zachodzi konieczność przeprowadzania działań normalizacyjnych w celu umożliwienia jego stosowania. BEREC uważa również, że nie ma przeszkód utrudniających wdrożenie modelu opartego na pojedynczym IMSI.
- (10) Pod względem wpływu na konkurencję na rynku skuteczność modelu technicznego opartego na pojedynczym IMSI może być jeszcze większa, jeżeli alternatywni dostawcy usług roamingu będą mogli kierować połączenia w roamingu do wybranej przez nich sieci odwiedzanej. Stosowanie porozumień opartych o ruch w ramach rozszerzonego modelu technicznego opartego na pojedynczym IMSI byłoby jednak uzasadnione jedynie w przypadku, gdyby koszty ich wdrożenia były proporcjonalne do oczekiwanych korzyści pod względem konkurencji. Jak do tej pory nie ma dowodów na to, że porozumienia oparte o ruch i zawarte w ramach rozszerzonego modelu technicznego opartego na pojedynczym IMSI można wdrożyć bez ponoszenia nadmier-nych kosztów przed dniem 1 lipca 2014 r. W związku z tym na obecnym etapie uważa się, że model techniczny oparty na pojedynczym IMSI i polegający na odsprzedaży roamingu spełnia wszystkie kryteria określone w art. 5 ust. 3, z wyjątkiem kryteriów określonych w lit. b) i e), które są spełnione tylko częściowo.
- (11) Ani model techniczny oparty na podwójnym IMSI, ani model techniczny oparty na pojedynczym IMSI, w tym w wersjach rozszerzonych, nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 531/2012. W szczególności żaden z nich nie pozwala na wypełnienie obowiązku nałożonego na operatorów krajowych i dostawców usług roamingu, zgodnie z którym nie powinni oni uniemożliwiać klientom dostępu do usług transmisji danych w roamingu regulowanym świadczonych przez alternatywnego dostawcę usług roamingu bezpośrednio w sieci odwiedzanej. Co najmniej jeden z modeli technicznych wchodzących w skład rozwiązania technicznego musi jednak umożliwiać wypełnienie tego obowiązku, który jest jednym z obowiązków nałożonych na podstawie art. 4 ust. 1 tego rozporządzenia.
- (12) Przy obecnym stanie wdrożenia i w obecnej konfiguracji sieci macierzystych świadczenie tego rodzaju lokalnych usług transmisji danych w roamingu jest niemożliwe. W celu spełnienia wymogu rozporządzenia (UE) nr

⁽¹⁾ BoR (12) 68 oraz BoR (12) 109.

531/2012 konieczny jest zatem drugi model techniczny. W celu oddzielenia lokalnych usług transmisji danych w roamingu od pakietu krajowego operatorom sieci odwiedzanej należy umożliwić nie tylko techniczną obsługę transmisji danych klienta korzystającego z roamingu, ale także świadczenie tej usługi na poziomie detalicznym.

- (13) Z drugiej strony model techniczny oparty na pojedynczym IMSI nie pozwala na zaspokojenie wszystkich kategorii zapotrzebowań konsumenta, takich jak intensywne korzystanie z usług transmisji danych, na konkurencyjnych warunkach. Ponieważ pułapy hurtowe dla stawek za usługi transmisji danych w roamingu nie są ściśle uzależnione od kosztów i nie zmniejszą się po 2014 r. mimo oczekiwanego spadku kosztów hurtowych, jest mało prawdopodobne, że alternatywni dostawcy usług roamingu, którzy muszą opierać się na hurtowych usługach transmisji danych w roamingu, będą w stanie zaoferować użytkownikom często korzystającym z usług transmisji danych detaliczne usługi transmisji danych w roamingu po atrakcyjnych cenach w porównaniu z cenami za krajowe usługi transmisji danych. Model techniczny, który umożliwia wypełnienie obowiązku nałożonego na operatorów krajowych i dostawców usług roamingu, zgodnie z którym nie powinni oni uniemożliwiać klientom dostępu do usług transmisji danych w roamingu regulowanym świadczonych bezpośrednio w sieci odwiedzanej przez alternatywnego dostawcę usług roamingu, umożliwia jednak alternatywnym dostawcom usług roamingu świadczenie lokalnych usług transmisji danych w roamingu, tzn. świadczenie usług transmisji danych w roamingu bez konieczności korzystania z hurtowych usług transmisji danych w roamingu.
- (14) Detaliczne usługi transmisji danych w roamingu są obecnie świadczone przez operatorów krajowych na podstawie umów o sprzedaży hurtowej zawieranych z operatorami sieci odwiedzanych. Transmisja wychodzących i przychodzących danych w roamingu realizowana jest poprzez sieć dostępu radiowego operatora sieci odwiedzanej, a następnie kierowana od sieci odwiedzanej do sieci macierzystej. Operator sieci macierzystej zapewnia połączenie z internetem i pobiera od klienta korzystającego z roamingu opłatę za usługę transmisji danych w roamingu. Obecne normy GSM/GPRS, EDGE i UMTS umożliwiają już operatorowi sieci odwiedzanej techniczną obsługę transmisji danych w roamingu i zapewnienie połączenia z internetem bez konieczności przekierowania danych między siecią macierzystą a siecią odwiedzaną. Jednakże zgodnie z obecną praktyką branżową operator sieci macierzystej nadal pobiera od klienta opłatę za usługę transmisji danych w roamingu, a operator sieci odwiedzanej zapewnia obsługę transmisji danych jako usługę hurtową dla operatora sieci macierzystej.
- (15) Istnieje kilka sposobów spełnienia wymogu, zgodnie z którym nie powinno się utrudniać świadczenia lokalnych usług transmisji danych w roamingu. Podstawowe wymogi to wdrożenie i uruchomienie obsługi transmisji danych w roamingu w sieci odwiedzanej oraz wymóg, zgodnie z którym nie należy uniemożliwiać ręcznego lub automatycznego wyboru odwiedzanej sieci. Ewentualne ulepszenia obejmują modyfikację elementów sterujących przepływem ruchu mającą na celu zapobieganie przerywaniu trwającej lokalnej transmisji danych w roamingu oraz wprowadzenie specjalnych funkcji, które będą pomagać klientom korzystającym z roamingu w wyborze sieci odwiedzanej lub będą wspomagać automatyczny wybór sieci odwiedzanych. Tego rodzaju podstawowe wymagania powinny umożliwić opracowanie różnych modeli biznesowych umożliwiających świadczenie lokalnych usług transmisji danych w roamingu, na zasadzie tymczasowej lub stałej.
- (16) W przypadku tymczasowych lokalnych usług transmisji danych w roamingu klient korzystający z roamingu może – jeżeli dana usługa jest dostępna w odwiedzanym kraju i jeżeli zawarto umowę między operatorem sieci odwiedzanej a operatorem sieci macierzystej – wybrać lokalnego operatora sieci łączności ruchomej w danym państwie i bezpośrednio korzystać ze świadczonych przez niego detalicznych usług transmisji danych w roamingu. Tymczasowy charakter takiej usługi oznacza, że nie jest konieczna stała konfiguracja sieci lub urządzeń końcowych, a zatem pierwotne ustawienia roamingowe są przywracane w momencie zaprzestania korzystania z lokalnych usług transmisji danych w roamingu. Tego rodzaju usługa jest dla klienta podobna do korzystania z usług lokalnych sieci bezprzewodowych, takich jak WiFi, z których często korzystają za granicą użytkownicy laptopów, smartfonów i tabletek. Usługi obejmujące połączenia głosowe, wiadomości SMS i inne powiązane usługi roamingowe byłyby nadal świadczone przez operatora sieci macierzystej, z wyjątkiem sytuacji, w której dostawca usług roamingu w sieci odwiedzanej również oferuje te usługi.
- (17) W przypadku stałych lokalnych usług transmisji danych w roamingu klient korzystający z roamingu zawiera umowę z dostawcą lokalnych usług transmisji danych w roamingu w miejsce umowy z dostawcą usług roamingu korzystającego z sieci macierzystej. W tym przypadku alternatywny dostawca usług roamingu, np. operator sieci łączności ruchomej lub odsprzedażca, regularnie świadczyłby klientom korzystającym z roamingu lokalne usługi transmisji danych w roamingu oraz zapewniał niezbędne wsparcie techniczne (np. w postaci konkretnych aplikacji itp.) na terenie jednego lub kilku państw, korzystając z zasięgu własnej sieci i/lub z zasięgu sieci eksploatowanych przez operatorów sieci łączności ruchomej, z którymi zawarł on umowy o odsprzedaży w poszczególnych państwach.
- (18) Nawet jeżeli najbardziej uproszczone oferty handlowe nie będą w pełni spełniać wymogów związanych z łatwością obsługi, np. wymagając od klienta korzystającego z roamingu zmiany ustawień terminala lub wysłania wiadomości SMS z kodem w celu uaktywnienia usługi i wyboru sieci odwiedzanej, można oczekiwać, że w zależności od popularności usługi dostawcy lokalnych usług transmisji danych w roamingu oraz dostawcy terminali i aplikacji oraz inni uczestnicy rynku opracują rozwiązania rynkowe zapewniające poprawę łatwości obsługi. Lokalne usługi transmisji danych w roamingu uznaje się za przyjazne dla konsumenta, ponieważ możliwe jest natychmiastowe przejście na usługi świadczone przez dostawców lokalnych usług transmisji danych w roamingu oraz natychmiastowe odstępnie od korzystania z takich usług. Świadczenie lokalnych usług transmisji danych w roamingu umożliwia alternatywnym dostawcom usług roamingu wykorzystywanie

własnej infrastruktury i umów handlowych w zakresie transmisji danych w roamingu, np. poprzez zawieranie umów o odsprzedaż lub stałe świadczenie jednocześnie w wielu krajach lokalnych usług transmisji danych w roamingu. Według BEREC lokalne usługi transmisji danych w roamingu mogą zostać wdrożone dość szybko i są efektywne pod względem kosztów, ponieważ większość kosztów ponoszą dostawcy alternatywni proporcjonalnie do rzeczywistego wykorzystania lokalnych usług transmisji danych w roamingu. Interoperacyjność jest w dużym stopniu zapewniona, ponieważ istnieją już normy dotyczące wdrożenia obsługi ruchu w sieci odwiedzanej. Model techniczny umożliwiający dostęp do lokalnych usług transmisji danych w roamingu spełnia zatem wszystkie kryteria, o których mowa w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 531/2012, z wyjątkiem kryteriów określonych w lit. b) i e), które są spełnione tylko częściowo.

- (19) Model techniczny umożliwiający dostęp do lokalnych usług transmisji danych w roamingu gwarantuje wyłącznie dostęp do usług transmisji danych w roamingu. Nie spełnia on zatem w pełni kryterium określonego w art. 5 ust. 3 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 531/2012. Ponadto model ten nie spełnia w pełni kryterium określonego w lit. b), ponieważ oczekuje się, że tylko użytkownicy usług transmisji danych będą zainteresowani dostępem do lokalnych usług transmisji danych w roamingu.
- (20) Rozwiązanie techniczne łączące w sobie dwa wyżej opisane modele techniczne, a mianowicie model techniczny oparty na pojedynczym IMSI, realizowany jako odsprzedaż usług roamingu, oraz model techniczny umożliwiający dostęp do lokalnych usług transmisji danych w roamingu w sieci odwiedzanej, spełnia wszystkie kryteria określone w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 531/2012. Mimo iż sam model techniczny oparty na pojedynczym IMSI, ani sam model techniczny umożliwiający dostęp do lokalnych usług transmisji danych w roamingu nie spełniają w pełni kryteriów określonych w lit. b) i e), modele te nawzajem się uzupełniają i razem spełniają kryteria określone w lit. b) i e).
- (21) Zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 zmiana dostawcy usług roamingu odbywa się bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie w możliwie najkrótszym terminie w zależności od rozwiązania technicznego wybranego dla wdrożenia odrębnej sprzedaży detalicznej usług roamingu regulowanego. W przypadku modelu technicznego opartego na pojedynczym IMSI, podobnie jak w przypadku zmiany dostawcy usług krajowych, po zawarciu umowy z alternatywnym dostawcą usług roamingu nie jest konieczna dalsza interakcja z użytkownikiem. Powyższy model techniczny umożliwia dokonanie zmiany w takim samym terminie, jak w przypadku zmiany dostawcy usług krajowych, czyli w okresie jednego dnia roboczego. W związku z tym w przypadku modelu technicznego opartego na pojedynczym IMSI każdą zmianę dostawcy usług roamingu na dostawcę alternatywnego lub na odwrot, która następuje w terminie przekraczającym termin ustalony dla zmiany dostawcy w przypadku usług krajowych, należy uznać za zmianę odbywającą się z nieuzasadnionym opóźnieniem ze względu na fakt, iż z technicznego punktu widzenia zmiana taka nie powinna trwać dłużej niż porównywalna

zmiana w przypadku usług krajowych. W przypadku modelu technicznego umożliwiającego dostęp do lokalnych usług transmisji danych w roamingu oczekuje się, że klienci korzystający z roamingu będą dokonywać wyboru alternatywnego dostawcy lokalnych usług transmisji danych w roamingu bezpośrednio przed skorzystaniem z lokalnych usług transmisji danych w roamingu. Ten model techniczny pozwala na dokonanie zmiany dostawcy lokalnych usług transmisji danych w roamingu natychmiastowo po zawarciu umowy z dostawcą przejmującym usługi roamingu.

- (22) W celu umożliwienia skoordynowanego technicznego wdrożenia odrębnej sprzedaży usług roamingu konieczna jest współpraca i koordynacja między uczestnikami rynku, BEREC i Komisją. W szczególności należy opracować skoordynowane podejście w celu określenia odpowiednich interfejsów technicznych i w celu zapewnienia prawidłowego wdrożenia tych interfejsów, tak aby w całej Unii możliwe było spójne i jednocześnie wdrożenie odrębnej sprzedaży detalicznych usług roamingu regulowanego. Użyteczne forum do celów takiej koordynacji powinna stanowić platforma branżowa otwarta dla wszystkich uczestników rynku.
- (23) W celu umożliwienia terminowego wdrożenia odrębnej sprzedaży detalicznych usług roamingu regulowanego przedsiębiorstwa nie powinny odmawiać przeprowadzania testów interfejsów technicznych przed wprowadzeniem na rynek detalicznych usług roamingu świadczonych przez alternatywnych dostawców usług roamingu przed dniem 1 lipca 2014 r.
- (24) Zgodnie z motywem 38 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 BEREC, we współpracy z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, powinien opracować wytyczne dotyczące elementów technicznych niezbędnych do umożliwienia odrębnej sprzedaży detalicznych usług roamingu regulowanego.
- (25) Artykuł 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 zawiera ogólne przepisy dotyczące tego, w jaki sposób i kiedy klienci mają być informowani o możliwości wyboru alternatywnego dostawcy usług roamingu. Charakter tych informacji i możliwe sposoby ich przekazywania konsumentom wymagają dalszej specyfikacji, tak aby ułatwić konsumentom dokonanie świadomego wyboru. Zwiększenie wiedzy konsumentów na temat rynku roamingu wymaga łącznego zastosowania wszystkich dostępnych środków mających pomóc konsumentom w czerpaniu korzyści z otwartych rynków.
- (26) W celu zapewnienia wszystkim konsumentom możliwości korzystania z alternatywnych ofert operatorzy krajowi powinni zagwarantować, że umowy zawierane lub przedłużane po dniu 1 lipca 2014 r. umożliwiają klientowi zmianę dostawcy usług roamingu w dowolnym czasie i bez dodatkowych opłat ze strony dostawcy odstępującego usługi roamingu.
- (27) Dostawcy usług roamingu, w tym alternatywni dostawcy usług roamingu oferujący lokalne usługi transmisji danych w roamingu, powinni zapewnić przejrzystość i wdrożyć mechanizmy ochronne w odniesieniu do świadczonych przez nich usług transmisji danych, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 531/2012. W celu zapewnienia przejrzystości dostawcy usług

roamingu powinni również zapewnić swoim klientom korzystającym z roamingu informacje o usługach, które mogą nie być dostępne podczas korzystania z lokalnych usług transmisji danych w roamingu, takich jak usługi właściwe dla danego dostawcy realizowane za pomocą sieci krajowej.

- (28) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Łączności,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady dotyczące odrębnej sprzedaży detalicznych usług roamingu regulowanego wewnątrz Unii.

Ustanawia ono szczegółowe zasady dotyczące rozwiązania technicznego służącego wdrożeniu odrębnej sprzedaży detalicznych usług roamingu regulowanego. Niniejsze rozporządzenie ustanawia również szczegółowe zasady dotyczące spoczywającego na operatorach krajowych obowiązku informowania klientów korzystających z roamingu o możliwości wyboru usług roamingu świadczonych przez dowolnego alternatywnego dostawcę usług roamingu.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „odsprzedaż detalicznych usług roamingu” oznacza świadczenie usług roamingu regulowanego, dostępnych w pakiecie, oraz świadczenie powiązanych z nimi usług, takich jak usługi poczty głosowej, które są zwykle dostępne dla klientów korzystających z roamingu, bez konieczności zmiany karty SIM lub urządzenia mobilnego przez klientów korzystających z roamingu, zgodnie z umową hurtową zawartą między alternatywnym dostawcą usług roamingu a dostawcą krajowym;
- b) „lokalna usługa transmisji danych w roamingu” oznacza usługę transmisji danych w roamingu regulowanym, tymczasowo lub stale świadczoną klientom korzystającym z roamingu przez alternatywnego dostawcę usług roamingu, bezpośrednio w sieci odwiedzanej i bez konieczności zmiany karty SIM lub urządzenia mobilnego przez klientów korzystających z roamingu;
- c) „nazwa internetowego punktu dostępowego dla UE (APN)” oznacza wspólny identyfikator, ustawiany ręcznie lub automatycznie w urządzeniu mobilnym klienta korzystającego z roamingu i rozpoznawany przez sieć macierzystą i sieć odwiedzaną, którego celem jest wskazanie, że klient korzystający z roamingu pragnie skorzystać z lokalnych usług transmisji danych w roamingu;
- d) „sterowanie ruchem” oznacza funkcję kontrolną wykorzystywaną przez operatora sieci macierzystej w celu wyboru sieci odwiedzanych dla swoich klientów korzystających z roamingu w oparciu o priorytetowy wykaz preferowanych sieci odwiedzanych;
- e) „blokada sieci” oznacza funkcję kontrolną wykorzystywaną przez operatora sieci macierzystej w celu uniemożliwienia swoim klientom korzystającym z roamingu wyboru niektórych sieci odwiedzanych;

- f) „trwały nośnik” oznacza każdy instrument pozwalający konsumentowi na przechowywanie informacji kierowanych osobiście do niego w sposób umożliwiający przyszłe korzystanie przez odpowiedni okres, z uwzględnieniem celów, do których informacje te mogą być wykorzystane, i który pozwala na niezmienione odtworzenie przechowywanych informacji;

- g) „dostawca przejmujący usługi roamingu” oznacza dostawcę usług roamingu, który będzie świadczył usługi roamingu zamiast usług roamingu świadczonych przez obecnego dostawcę odstępującego usługi roamingu po zmianie dostawcy usług roamingu;

- h) „dostawca odstępujący usługi roamingu” oznacza dostawcę usług roamingu świadczącego obecnie usługi roamingu na rzecz klienta.

Artykuł 3

Model techniczny służący wdrożeniu odrębnej sprzedaży detalicznych usług roamingu regulowanego dostępnych w pakiecie

1. W celu umożliwienia klientom korzystającym z roamingu dostępu do usług łączności głosowej, wiadomości SMS i transmisji danych w roamingu regulowanym, świadczonych w pakiecie przez dowolnego alternatywnego dostawcę usług roamingu, operatorzy krajowi eksploatujący naziemną publiczną sieć łączności ruchomej zapewniają niezbędne elementy sieci i odpowiednie usługi, które umożliwiają odsprzedaż detalicznych usług roamingu klientom operatora krajowego przez alternatywnego dostawcę usług roamingu, równolegle z krajowymi usługami łączności ruchomej, bez konieczności zmiany karty SIM lub urządzenia mobilnego przez klientów korzystających z roamingu.
2. Elementy sieci i odpowiednie usługi, o których mowa w ust. 1, obejmują między innymi:
 - a) urządzenia niezbędne do przeprowadzenia procedury zmiany dostawcy usług roamingu zgodnie z ust. 5;
 - b) urządzenia związane z informacjami o klientach, takie jak np. dane dotyczące lokalizacji klienta i dane dotyczące klienta związane z ułatwianiem rozliczeń, które są niezbędne do celów świadczenia detalicznych usług roamingu;
 - c) urządzenia niezbędne w celu wspierania wdrożenia pułapów opłat za określony okres korzystania z usług transmisji danych w roamingu zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 531/2012.
3. Operatorzy krajowi eksploatujący naziemną publiczną sieć łączności ruchomej uwzględniają wszystkie uzasadnione wnioski o dostęp do elementów sieci i usług zgodnie z ust. 1 i 2.
4. Operatorzy krajowi zapewniają klientom korzystającym z usług roamingu świadczonych przez alternatywnych dostawców usług roamingu możliwość dalszego korzystania z ich obecnych usług poczty głosowej.

5. Dostawca odstępujący usługi roamingu współpracuje z dostawcą przejmującym usługi roamingu w celu zapewnienia, by klienci korzystający z roamingu, którzy zawarli umowy z dostawcą przejmującym usługi roamingu, mieli możliwość skorzystania z usług świadczonych przez tego dostawcę w ciągu jednego dnia roboczego.

Artykuł 4

Model techniczny służący wdrożeniu dostępu do lokalnych usług transmisji danych w roamingu w sieci odwiedzanej

1. W celu zapobiegania sytuacji, w której klientom korzystającym z roamingu uniemożliwia się dostęp do usług transmisji danych w roamingu regulowanym, świadczonych bezpośrednio w sieci odwiedzanej przez alternatywnego dostawcę usług roamingu, operatorzy krajowi eksploatujący naziemną publiczną sieć łączności ruchomej uwzględniają wszystkie uzasadnione wnioski o dostęp do niezbędnych elementów sieci i odpowiednich usług umożliwiających obsługę transmisji danych w roamingu w sieci odwiedzanej i świadczenie detalicznych lokalnych usług transmisji danych w roamingu przez alternatywnych dostawców usług roamingu.

2. Elementy sieci i odpowiednie usługi, o których mowa w ust. 1, obejmują między innymi:

- a) urządzenia niezbędne do umożliwienia klientowi korzystającemu z roamingu zmianę dostawcy usług roamingu wykorzystującego sieć macierzystą na alternatywnego dostawcę usług roamingu świadczącego lokalne usługi transmisji danych w roamingu w celu korzystania z usług transmisji danych w roamingu zgodnie z ust. 4;
- b) urządzenia umożliwiające ustanowienie profili dostępu dla użytkownika dla internetowego punktu dostępowego w sieci macierzystej oraz mechanizmu w sieci macierzystej umożliwiającego obsługę transmisji danych w roamingu w sieci odwiedzanej, przekierowanie transmisji danych w roamingu do wybranego alternatywnego dostawcy usług roamingu oraz świadczenie detalicznych usług transmisji danych w roamingu przez operatora sieci odwiedzanej dla tych profili dostępu dla użytkownika;
- c) urządzenia zapewniające, by sterowanie ruchem, blokada sieci i inne mechanizmy stosowane w sieci macierzystej nie uniemożliwiały użytkownikom wyboru sieci odwiedzanej w celu korzystania z wybranych przez nich lokalnych usług transmisji danych w roamingu;
- d) urządzenia gwarantujące, że użytkownik nie jest odłączany od sieci odwiedzanej w przypadku korzystania z wybranych przez siebie lokalnych usług transmisji danych w roamingu, w związku ze sterowaniem ruchem lub innymi mechanizmami stosowanymi w sieci macierzystej.

3. Jeżeli alternatywny dostawca usług roamingu zamierza świadczyć lokalne usługi transmisji danych w roamingu, operatorzy krajowi eksploatujący naziemną publiczną sieć łączności ruchomej uwzględniają w tym celu wszystkie uzasadnione wnioski o hurtowy dostęp do usług roamingu złożone przez alternatywnego dostawcę usług roamingu i umożliwiają – w okresie, w którym wykorzystywane są lokalne usługi transmisji danych w roamingu – świadczenie klientom korzystającym z roamingu lokalnych usług transmisji danych w roamingu przez alternatywnego dostawcę usług roamingu oraz świadczenie pozostałych usług roamingu (połączenia głosowe i wiadomości SMS) przez dostawcę usług roamingu korzystającego z sieci macierzystej.

4. Dostawca odstępujący usługi roamingu współpracuje z dostawcą przejmującym usługi roamingu w celu zapewnienia klientom korzystającym z roamingu, którzy zawarli umowy o świadczeniu lokalnych usług transmisji danych w roamingu z dostawcą przejmującym usługi roamingu, możliwości skorzystania z usług świadczonych przez tego dostawcę natychmiastowo od momentu skierowania przez dostawcę przejmującego usługi roamingu wniosku do dostawcy odstępującego usługi roamingu.

Wdrażając model techniczny, dostawca odstępujący usługi roamingu i alternatywny dostawca usług roamingu muszą zagwarantować, aby każdy klient korzystający z lokalnych usług transmisji danych w roamingu mógł w dowolnym momencie zaprzestać korzystania z lokalnych usług transmisji danych w roamingu oraz powrócić do korzystania z domyślnych usług roamingu świadczonych przez dostawcę odstępującego usługi roamingu. Alternatywny dostawca usług roamingu świadczący lokalne usługi transmisji danych w roamingu nie utrudnia automatycznego przywracania tych domyślnych usług roamingu natychmiastowo od momentu skierowania przez dostawcę odstępującego usługi roamingu wniosku do alternatywnego dostawcy usług roamingu.

Artykuł 5

Rozwiązanie techniczne służące wdrożeniu odrębnej sprzedaży detalicznych usług roamingu regulowanego

Operatorzy krajowi eksploatujący naziemną publiczną sieć łączności ruchomej wdrażają łącznie model techniczny służący wdrożeniu odrębnej sprzedaży detalicznych usług roamingu regulowanego dostępnych w pakiecie oraz model techniczny służący wdrożeniu dostępu do lokalnych usług transmisji danych w roamingu w sieci odwiedzanej.

Dostawcy usług roamingu współpracują w celu zapewnienia interoperacyjności interfejsów dla rozwiązania technicznego służącego wdrożeniu odrębnej sprzedaży detalicznych usług roamingu regulowanego, na podstawie wspólnych uzgodnionych norm. Możliwe jest korzystanie z dokumentów referencyjnych i procedur dotyczących baz danych stosowanych przez operatorów sieci do celów roamingu, pod warunkiem że są one publicznie dostępne i zgodne z rozporządzeniem (UE) nr 531/2012 oraz z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 6

Informacje dla klientów dotyczące odrębnej sprzedaży detalicznych usług roamingu regulowanego

1. Od dnia 1 lipca 2014 r. operatorzy krajowi powiadamiają swoich obecnych klientów korzystających z roamingu oraz, przed zawarciem umowy, nowych klientów, o możliwości wyboru odrębnych usług roamingu świadczonych przez alternatywnych dostawców usług roamingu. Przekazują oni w szczególności informacje dotyczące:

- a) niezbędnych działań, jakie klienci korzystający z roamingu muszą podjąć w celu zmiany dostawcy usług roamingu na alternatywnego dostawcę usług roamingu lub zmiany alternatywnego dostawcy usług roamingu na innego alternatywnego dostawcę takich usług;
- b) możliwości zmiany dostawcy usług roamingu na alternatywnego dostawcę usług roamingu lub zmiany alternatywnego dostawcy usług roamingu na innego alternatywnego dostawcę takich usług w dowolnym momencie i nieodpłatnie;

- c) zmian, które zostaną wprowadzone do istniejących warunków umownych, i które muszą gwarantować, że dostawca odstępujący usługi roamingu nie pobiera od klienta żadnych opłat w związku ze zmianą dostawcy;
- d) terminu, w jakim nastąpi zmiana dostawcy usług roamingu na alternatywnego dostawcę usług roamingu lub zmiana alternatywnego dostawcy usług roamingu na innego alternatywnego dostawcę takich usług;
- e) przypomnienia, że w przypadku zmiany operatora krajowego nowy operator krajowy nie jest zobowiązany do obsługi usług roamingu świadczonych przez konkretnego alternatywnego dostawcę usług roamingu;
- f) w momencie zawarcia nowej umowy lub przedłużenia istniejącej umowy klienci potwierdzają jednoznacznie, że zostali poinformowani o możliwości wyboru alternatywnego dostawcy usług roamingu.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, przekazuje się na trwałym nośniku, w jasny i zrozumiały sposób i w łatwo dostępnej formie. W przypadku klientów korzystających z usług przedpłaconych, których dane kontaktowe nie są znane dostawcom krajowym, dostawcy krajowi przekazują informacje za pomocą wiadomości SMS lub w inny odpowiedni sposób.

Klienci korzystający z roamingu mają prawo w dowolnym momencie bezpłatnie otrzymać na wniosek bardziej szczegółowe informacje na temat możliwości zmiany dostawcy usług roamingu.

Artykuł 7

Przegląd

Komisja, dokonując przeglądu zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 531/2012, ocenia również, w porozumieniu z BEREC, skuteczność wybranego rozwiązania technicznego służącego wdrożeniu odrębnej sprzedaży detalicznych usług roamingu regulowanego oraz ewentualną konieczność dostosowania tego rozwiązania w świetle rozwoju technologicznego i sytuacji na rynku. W ramach przeglądu należy w szczególności ocenić, czy rozwiązanie techniczne w dalszym ciągu w możliwie efektywny sposób spełnia kryteria określone w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 531/2012.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2014 r. do dnia 30 czerwca 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1204/2012**z dnia 14 grudnia 2012 r.****zatwierdzające zmiany specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Castelmagno (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 oraz na mocy art. 17 ust. 2 wymienionego rozporządzenia wniosek Włoch o zatwierdzenie zmian specyfikacji nazwy „Castelmagno” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.
- (2) Luksemburg zgłosił Komisji uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie na mocy art. 7 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 510/2006.

- (3) Pismem z dnia 23 września 2010 r. Komisja wezwała zainteresowane strony do rozpoczęcia odpowiednich konsultacji. W terminie sześciu miesięcy nie doszło do porozumienia między stronami. Niemniej, pismem z dnia 2 sierpnia 2012 r., Luksemburg wycofał swój sprzeciw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1Zatwierdza się zmiany specyfikacji opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dnia 24 grudnia 2009 r. dotyczące nazwy wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.**Artykuł 2**Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.⁽²⁾ Dz.U. C 320 z 24.12.2009, s. 27.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.3. Sery

WŁOCHY

Castelmagno (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1205/2012**z dnia 14 grudnia 2012 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 802/2010 w odniesieniu do poziomu działalności przedsiębiorstwa****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 27,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Działalność przedsiębiorstwa jest jednym z ogólnych parametrów określających profil ryzyka statku.
- (2) W celu dokonania oceny działalności przedsiębiorstwa należy uwzględnić wskaźniki braków i zatrzymań wszystkich statków floty przedsiębiorstwa, które były przedmiotem kontroli w Unii i w regionie objętym ustaleniami memorandum paryskiego w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu (zwanemu dalej „memorandum paryskim”).
- (3) Przepisy wykonawcze w zakresie obliczania poziomu działalności przedsiębiorstwa w odniesieniu do profilu ryzyka statku, a także metodyka zestawiania wykazów do publikacji, zostały ustalone w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 802/2010 z dnia 13 września 2010 r. w sprawie wykonania art. 10 ust. 3 i art. 27 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE w zakresie działalności przedsiębiorstwa ⁽²⁾.
- (4) Symulacje publikowania wykazów opartych na danych zebranych w bazie danych z kontroli wykazują, że należy wyraźniej ukierunkować metodykę przygotowania publikacji określoną w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 802/2010.
- (5) Dlatego w celu sporządzenia wykazów przedsiębiorstw o niskim lub bardzo niskim poziomie działalności należy udoskonalić kryteria służące do ustalania wspomnianych wykazów, tak by w publikacji skoncentrować się na przedsiębiorstwach o najniższym poziomie działalności. Nie powinno to powodować zmiany obliczania poziomu działalności przedsiębiorstwa w odniesieniu do profilu ryzyka statku.
- (6) Aby znaleźć się w wykazie przedsiębiorstw o niskim lub bardzo niskim poziomie działalności, przedsiębiorstwo powinno wykazywać słaby poziom działalności przez nieprzerwany okres 36 miesięcy poprzedzających bezpośrednio opublikowanie. Stały słaby poziom działalności przez tak długi okres dowodzi braku chęci lub zdolności przedsiębiorstwa do poprawy poziomu działalności. Ponieważ opublikowane wykazy oparte są na przetworzonych danych dotyczących działalności przedsiębiorstwa w okresie 36 miesięcy, należy zapewnić odpowiednio długi czas przed pierwszym opublikowaniem na

zgromadzenie w bazie danych THETIS wystarczającej ilości danych przekazanych przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą 2009/16/WE.

- (7) Przedsiębiorstwa, które mają zostać ujęte w wykazie, wskazywane są wyłącznie na podstawie informacji przekazanych i zatwierdzonych przez państwa członkowskie w bazie danych wyników inspekcji, zgodnie z art. 24 ust. 3 dyrektywy 2009/16/WE. Informacje te obejmują inspekcje statków, stwierdzone w czasie inspekcji niedociągnięcia oraz zatrzymania. Obejmują także informacje o statku (nazwa, numer identyfikacyjny nadany przez IMO, sygnał wywoławczy, bandera) oraz nazwisko właściciela lub osoby – takiej jak kierownik statku lub czarterujący statek bez załogi – która przejęła odpowiedzialność za eksploatację statku, a także wszystkie obowiązki i odpowiedzialność nałożone przez Międzynarodowy kodeks zarządzania bezpieczną eksploatacją statków i zapobieganiem zanieczyszczaniu (ISM). W ten sposób w bazie danych wyników inspekcji można automatycznie monitorować działalność przedsiębiorstwa i statków, za które dane przedsiębiorstwo jest odpowiedzialne, i codziennie aktualizować wykazy.
- (8) Komisja – za pomocą automatycznych funkcji tej bazy – powinna mieć możliwość pozyskiwania z bazy danych wyników inspekcji odpowiednich danych potrzebnych do wskazania przedsiębiorstw, które należy umieścić w wykazie przedsiębiorstw o niskim lub bardzo niskim poziomie działalności.
- (9) Sposób określania matrycy działalności przedsiębiorstwa opiera się na przetwarzaniu wskaźnika zatrzymań i wskaźnika braków zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia (UE) nr 802/2010.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniom Morza przez Statki,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 802/2010 otrzymuje brzmienie:

„2. Od dnia 1 stycznia 2014 r. EMSA publikuje i codziennie aktualizuje na ogólnie dostępnej stronie internetowej następujące informacje:

- a) wykaz przedsiębiorstw o bardzo niskim poziomie działalności w ciągu nieprzerwanego okresu 36 miesięcy;
- b) wykaz przedsiębiorstw o niskim lub bardzo niskim poziomie działalności w ciągu nieprzerwanego okresu 36 miesięcy;
- c) wykaz przedsiębiorstw o niskim poziomie działalności w ciągu nieprzerwanego okresu 36 miesięcy.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 57.⁽²⁾ Dz.U. L 241 z 14.9.2010, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1206/2012

z dnia 14 grudnia 2012 r.

dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* (DSM 10287) jako dodatku paszowego u drobiu rzeźnego, prosiąt odsadzonych od maciory i tuczników oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1332/2004 i (WE) nr 2036/2005 (posiadacz zezwolenia: DSM Nutritional Products)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń. W art. 10 tego rozporządzenia przewidziano ponowną ocenę dodatków dopuszczonych na podstawie dyrektywy Rady 70/524/EWG ⁽²⁾.
- (2) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1332/2004 ⁽³⁾ preparat endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* (DSM 10287) został dopuszczony bez ograniczeń czasowych zgodnie z dyrektywą 70/524/EWG jako dodatek paszowy do stosowania u kurcząt rzeźnych, indyków rzeźnych i prosiąt; stosowanie tego preparatu zostało dopuszczone na okres czterech lat u tuczników i kaczek rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2036/2005 ⁽⁴⁾. Preparat ten został następnie wpisany do rejestru dodatków paszowych jako istniejący produkt zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003, w związku z art. 7 tego rozporządzenia, złożono wniosek o ponowną ocenę preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* (DSM 10287) jako dodatku paszowego dla kurcząt i indyków rzeźnych, prosiąt odsadzonych od maciory, tuczników i kaczek oraz, zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia, w celu jej nowego zastosowania u wszystkich gatunków drobiu rzeźnego, oraz celem sklasyfikowania tego dodatku w kategorii „dodatki zootechniczne”. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.

- (4) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził w opinii z dnia 12 czerwca 2012 r. ⁽⁵⁾, że w proponowanych warunkach stosowania preparat endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* (DSM 10287) nie ma negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko, a jego stosowanie może korzystnie wpłynąć na wskaźniki produkcyjne w przypadku kurcząt rzeźnych, indyków rzeźnych i kaczek rzeźnych. Wniosek ten można rozszerzyć na wszystkie gatunki podrzędne drobiu rzeźnego. Stwierdzono też, że dodatek ten może korzystnie wpływać na wskaźniki produkcyjne prosiąt i tuczników. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* (DSM 10287) dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) W związku z udzieleniem nowego zezwolenia na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 należy odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 1332/2004 i (WE) nr 2036/2005.
- (7) Ponieważ względy bezpieczeństwa nie wymagają natychmiastowego zastosowania zmian w warunkach zezwolenia, należy przewidzieć okres przejściowy, aby umożliwić zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zezwolenia.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zezwolenie

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje polepszające strawność”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 14.12.1970, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 247 z 21.7.2004, s. 8.⁽⁴⁾ Dz.U. L 328 z 15.12.2005, s. 13.⁽⁵⁾ Dziennik EFSA 2012; 10(7):2790.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1332/2004

W rozporządzeniu (WE) nr 1332/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Preparat należący do grupy »Enzymy«, wyszczególniony w załączniku II, zostaje zatwierdzony do użytku bez ograniczeń czasowych jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.»;

2) skreśla się załącznik I.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2012 r.

Artykuł 3

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 2036/2005

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 2036/2005 skreśla się pozycję nr 5 dotyczącą endo-1,4-beta-ksylanazy EC 3.2.1.8.

Artykuł 4

Środki przejściowe

Preparat wyszczególniony w załączniku oraz pasza zawierająca ten preparat, wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 4 lipca 2013 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 4 stycznia 2013 r. mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania istniejących zapasów.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

Załącznik

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						Jednostki aktywności/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria „dodatki zootechniczne”. Grupa funkcjonalna: „substancje polepszające strawność”									
4a1607	DSM Nutritional Products	Endo-1,4-beta-ksylanaza EC 3.2.1.8	<i>Skład dodatku</i> Preparat endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez <i>Aspergillus oryzae</i> (DSM 10287) o minimalnej aktywności: postać stała: 1 000 FXU ⁽¹⁾ /g postać płynna: 650 FXU/ml <i>Charakterystyka substancji czynnej</i> endo-1,4-beta-ksylanaza wytwarzana przez <i>Aspergillus oryzae</i> (DSM 10287) <i>Metoda analityczna</i> ⁽²⁾ W celu ilościowego oznaczania endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez <i>Aspergillus oryzae</i> (DSM 10287) w dodatku paszowym: metoda kolorymetryczna pomiaru rozpuszczalnych w wodzie zabarwionych fragmentów uwolnionych przez endo-1,4-beta-ksylanazę z substratu azo-arabinoksydanu pszenicy związanego z remazolowym błękitem brylantowym. W celu ilościowego oznaczania endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez <i>Aspergillus oryzae</i> (DSM 10287) w premiksach i mieszankach paszowych: metoda kolorymetryczna pomiaru rozpuszczalnych w wodzie zabarwionych fragmentów uwolnionych przez endo-1,4-beta-ksylanazę z substratu azurinu poprzecznie związanego z arabinoksydanem pszenicy.	Drób rzeźny	—	100 FXU	—	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, długość okresu przechowywania oraz stabilność granulowania. 2. Zalecana maksymalna dawka na kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej: — drób rzeźny: 200 FXU, — prosięta (odsadzone od maciory): 400 FXU, — tuczniki: 200 FXU. 3. Do stosowania w paszach bogatych w polisacharydy nieskrobiowe (głównie arabinoksyłany). 4. Przeznaczony dla prosiąt odsadzonych od maciory o masie wynoszącej maksymalnie około 35 kg. 5. Środki bezpieczeństwa: podczas kontaktu z produktem należy chronić drogi oddechowe oraz używać rękawic ochronnych.	4 stycznia 2023 r.
				Prosięta (odsadzone od maciory) Tuczniki		200 FXU			

⁽¹⁾ 1 FXU to ilość enzymu, która uwalnia 7,8 mikromola cukrów redukujących (odpowiedników ksylozy) z azo-arabinoksydanu pszenicy w ciągu minuty przy pH 6,0 oraz temperaturze 50 °C.

⁽²⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego:
http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1207/2012**z dnia 14 grudnia 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	48,7
	MA	82,6
	TN	99,6
	TR	81,9
	ZZ	78,2
0707 00 05	AL	88,1
	JO	174,9
	TR	104,4
	ZZ	122,5
0709 93 10	MA	141,3
	TR	108,9
	ZZ	125,1
0805 10 20	MA	64,0
	TR	49,9
	ZA	51,3
	ZW	43,2
	ZZ	52,1
0805 20 10	MA	70,6
	ZZ	70,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	100,7
	JM	129,1
	MA	106,4
	TR	84,6
	ZZ	105,2
0805 50 10	TR	81,0
	ZZ	81,0
0808 10 80	MK	32,3
	NZ	165,3
	US	150,2
	ZA	138,0
	ZZ	121,5
0808 30 90	CN	65,3
	TR	135,1
	US	200,5
	ZZ	133,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1208/2012**z dnia 14 grudnia 2012 r.****ustalające należności celne przywózowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 grudnia 2012 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 642/2010 z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywózowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należności celne przywózowe na produkty objęte kodami CN 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (pszenica zwyczajna, do siewu), ex 1001 99 00 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 et 1007 90 00, są równe cenie interwencyjnej obowiązującej w odniesieniu do takich produktów przy przywozie, powiększonej o 55 % i zmniejszonej o cenę przywózową CIF stosowaną wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć stawki określonej we wspólnej taryfie celnej.
- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywózowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywózowe CIF ustanawiane są regularnie dla przedmiotowych produktów.

(3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, ceną do obliczania należności celnych przywózowych produktów objętych kodami CN 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (pszenica zwyczajna, do siewu), ex 1001 99 00 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 i 1007 90 00 jest dzienna reprezentatywna cena przywózowa CIF ustalona w sposób określony w art. 5 wymienionego rozporządzenia.

(4) Należy ustalić należności celne przywózowe na okres od dnia 16 grudnia 2012 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń.

(5) Ze względu na konieczność zapewnienia możliwie jak najszybszego stosowania tego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 16 grudnia 2012 r. w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, na podstawie elementów znajdujących się w załączniku II, ustala się należności celne przywózowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 21.7.2010, s. 5.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 16 grudnia 2012 r.

Kod CN	Wyszczególnienie	Należność celna przywozowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 19 00 1001 11 00	PSZENICA durum wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
ex 1001 91 20	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 99 00	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 10 00 1002 90 00	ŻYTO	0,00
1005 10 90	KUKURYDZA do siewu, inna niż hybrydy	0,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	0,00
1007 10 90 1007 90 00	Ziarno SORGO, inne niż hybrydy do siewu	0,00

⁽¹⁾ Importer może skorzystać, w zastosowaniu art. 2 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, ze zmniejszenia należności celnej o:

- 3 EUR/t, jeżeli port wyładunku jest portem Morza Śródziemnego (poza cieśniną Gibraltaru) lub Morza Czarnego, a towar przybywa do Unii przez Ocean Atlantycki lub Kanał Sueski,

- 2 EUR/t, jeśli port wyładunku znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Zjednoczonym Królestwie lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego, a towar przybywa do Unii przez Ocean Atlantycki.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczeniu należności ustalonych w załączniku I

30.11.2012-13.12.2012

1. Średnie z okresu referencyjnego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

(EUR/t)

	Pszenica zwykła ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenica durum, wysokiej jakości	Pszenica durum, średniej jakości ⁽²⁾	Pszenica durum, niskiej jakości ⁽³⁾
Giełda	Minneapolis	Chicago	—	—	—
Notowanie	274,78	224,02	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	264,60	254,60	234,60
Premia za Zatokę	—	23,20	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	26,11	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).

2. Średnie z okresu referencyjnego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska – Rotterdam: 14,78 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora – Rotterdam: 46,98 EUR/t

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 11 grudnia 2012 r.

w sprawie określenia limitów ilościowych oraz przydziału kontyngentów substancji kontrolowanych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r.

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 8899)

(Jedynie teksty w języku angielskim, francuskim, hiszpańskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, węgierskim i włoskim są autentyczne)

(2012/782/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 2 i art. 16 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dopuszczenie do swobodnego obrotu w Unii przywożonych substancji kontrolowanych podlega limitom ilościowym.
- (2) Komisja jest zobowiązana określić te limity i przyznać kontyngenty przedsiębiorstwom.
- (3) Ponadto Komisja jest zobowiązana ustalić ilości substancji kontrolowanych, innych niż wodorochlorofluorowęglowodory, które mogą być wykorzystywane do nieodzwrotnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, jak również określić przedsiębiorstwa, które mogą je stosować.
- (4) Przy ustalaniu kontyngentów przydzielanych na potrzeby nieodzwrotnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych należy przestrzegać limitów ilościowych określonych w art. 10 ust. 6, z zastosowaniem rozporządzenia Komisji (UE) nr 537/2011 z dnia 1 czerwca 2011 r. w sprawie mechanizmu przyznawania ilości substancji kontrolowanych dopuszczonych do celów zastosowań laboratoryjnych i analitycznych w Unii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową ⁽²⁾. Te limity ilościowe obejmują pewną ilość wodorochlorofluorowęglowodorów objętą licencjami na zastosowania laboratoryjne i analityczne, zatem produkcja i przywóz wodorochlorofluorowęglowodorów do tych zastosowań powinny również być objęte wspomnianym mechanizmem przydziału.

- (5) Komisja opublikowała zawiadomienie dla przedsiębiorstw zamierzających w 2013 r. przywozić do Unii Europejskiej lub z niej wywozić substancje kontrolowane, które zubożają warstwę ozonową, oraz dla przedsiębiorstw zamierzających wystąpić z wnioskiem o kontyngent na te substancje przeznaczone do celów laboratoryjnych i analitycznych na 2013 r. (2012/C 53/09) ⁽³⁾ i otrzymała deklaracje dotyczące planowanego przywozu w 2013 r.

- (6) Limity ilościowe i kontyngenty należy ustalić na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r., zgodnie z rocznym cyklem sprawozdawczym na podstawie protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową.

- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Limity ilościowe substancji dopuszczonych do swobodnego obrotu

Ilości substancji kontrolowanych objętych zakresem rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, które można dopuścić do swobodnego obrotu w Unii w 2013 r. ze źródeł spoza terytorium Unii, są następujące:

Substancje kontrolowane	Ilość (w kilogramach wg potencjału niszczenia ozonu)
Grupa I (chlorofluorowęglowodory 11, 12, 113, 114 i 115) oraz grupa II (inne całkowicie fluorowane chlorofluorowęglowodory)	22 033 000,00
Grupa III (halony)	18 222 010,00

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 31.10.2009, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 2.6.2011, s. 4.⁽³⁾ Dz.U. C 53 z 23.2.2012, s. 18.

Substancje kontrolowane	Ilość (w kilogramach wg potencjału niszczenia ozonu)
Grupa IV (tetrachlorek węgla)	9 295 220,00
Grupa V (1,1,1-trichloroetan)	1 500 001,50
Grupa VI (bromek metylu)	870 120,00
Grupa VII (wodorobromofluorowęglowodory)	1 869,00
Grupa VIII (wodorochlorofluorowęglowodory)	5 314 106,00
Grupa IX (bromochlorometan)	294 012,00

Artykuł 2

Przyznanie kontyngentów dopuszczonych do swobodnego obrotu

- Kontyngenty na chlorofluorowęglowodory 11, 12, 113, 114 i 115 i inne całkowicie fluorowcowane chlorofluorowęglowodory w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r. przyznaje się w odniesieniu do celów i przedsiębiorstw wymienionych w załączniku I.
- Kontyngenty na halony w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r. przyznaje się w odniesieniu do celów i przedsiębiorstw wymienionych w załączniku II.
- Kontyngenty na tetrachlorek węgla w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r. przyznaje się w odniesieniu do celów i przedsiębiorstw wymienionych w załączniku III.
- Kontyngenty na 1,1,1-trichloroetan w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r. przyznaje się w odniesieniu do celów i przedsiębiorstw wymienionych w załączniku IV.
- Kontyngenty na bromek metylu w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r. przyznaje się w odnie-

sieniu do celów i przedsiębiorstw wymienionych w załączniku V.

6. Kontyngenty na wodorobromofluorowęglowodory w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r. przyznaje się w odniesieniu do celów i przedsiębiorstw wymienionych w załączniku VI.

7. Kontyngenty na wodorochlorofluorowęglowodory w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r. przyznaje się w odniesieniu do celów i przedsiębiorstw wymienionych w załączniku VII.

8. Kontyngenty na bromochlorometan w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r. przyznaje się w odniesieniu do celów i przedsiębiorstw wymienionych w załączniku VIII.

9. Kontyngenty dla poszczególnych przedsiębiorstw określono w załączniku IX.

Artykuł 3

Kontyngenty do zastosowań laboratoryjnych i analitycznych

Przedsiębiorstwom wymienionym w załączniku X przyznaje się kontyngenty na przywóz i produkcję substancji kontrolowanych do zastosowań laboratoryjnych i analitycznych w 2013 r.

Maksymalne ilości, jakie te przedsiębiorstwa mogą wyprodukować lub objąć przywozem w 2013 r. do zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, określono w załączniku XI.

Artykuł 4

Okres obowiązywania

Niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2013 r. i traci moc z dniem 31 grudnia 2013 r.

Artykuł 5

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do następujących przedsiębiorstw:

1 ABCR Dr. Braunagel GmbH & Co. (DE) Im Schleht 10 76187 Karlsruhe Niemcy	2 Aesica Queenborough Ltd. North Street Queenborough Kent, ME11 5EL Zjednoczone Królestwo
3 AGC Chemicals Europe, Ltd. PO Box 4, Hillhouse Site Thornton Cleveleys, Lancs, FY5 4QD Zjednoczone Królestwo	4 Airbus Operations S.A.S. Route de Bayonne 316 31300 Toulouse Francja
5 Albany Molecular Research (UK) Ltd Mostyn Road Holywell Flintshire, CH8 9DN Zjednoczone Królestwo	6 Albemarle Europe SPRL Parc Scientifique Einstein Rue du Bosquet 9 1348 Louvain-la-Neuve Belgia
7 Arkema France SA 420, rue d'Estienne D'Orves 92705 Colombes Cedex Francja	8 Arkema Quimica SA Avenida de Burgos 12 28036 Madrid Hiszpania

9 Ateliers Bigata SAS 10, rue Jean Baptiste Perrin, 33320 Eysines Cedex Francja	10 BASF Agri Production SAS 32 rue de Verdun 76410 Saint-Aubin lès Elbeuf Francja
11 Bayer Crop Science AG Gebäude A729 41538 Dormagen Niemcy	12 Diverchim SA 100, rue Louis Blanc 60765 Montataire Cedex Francja
13 Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH Bützflether Sand 21683 Stade Niemcy	14 DuPont de Nemours (Nederland) BV Baanhoekweg 22 3313 LA Dordrecht Niderlandy
15 Dyneon GmbH Industrieparkstrasse 1 84508 Burgkirchen Niemcy	16 Eras Labo 222 D1090 38330 Saint Nazaire les Eymes Francja
17 Eusebi Impianti Srl Via Mario Natalucci 6 60131 Ancona Włochy	18 Eusebi Service Srl Via Vincenzo Pirani 4 60131 Ancona Włochy
19 Fire Fighting Enterprises Ltd. 9 Hunting Gate, Hitchin SG4 0TJ Zjednoczone Królestwo	20 Fujifilm Electronic Materials (Europe) NV Keetberglaan 1 A Haven 1061 2070 Zwijndrecht Belgia
21 Gedeon Richter Nyrt. Gyömrői út 19–21. 1103 Budapest Węgry	22 Gielle di Luigi Galantucci Via Ferri Rocco, 32 70022 Altamura (BA) Włochy
23 Halon & Refrigerants Services Ltd. J.Reid Trading Estate Factory Road, Sandycroft Deeside, Flintshire CH5 2QJ Zjednoczone Królestwo	24 Harp International Ltd Gellihirion Industrial Estate Rhondda, Cynon Taff Pontypridd CF37 5SX Zjednoczone Królestwo
25 Honeywell Fluorine Products Europe B.V. Laarderhoogtweg 18 1101 EA Amsterdam Niderlandy	26 Honeywell Specialty Chemicals GmbH Wunstorfer Strasse 40 Postfach 100262 30918 Seelze Niemcy
27 Hovione Farmaciencia SA Sete Casas 2674-506 Loures Portugalia	28 Hydraulik-liftsysteme/Walter Mayer GmbH Heinrich-Hertz-Str. 3 76646 Bruchsal Niemcy
29 ICL-IP Europe B.V. Fosfaatweg 48 1013 BM Amsterdam Niderlandy	30 Laboratorios Miret SA Geminis 4, 08228 Terrassa, Barcelona Hiszpania
31 LGC Standards GmbH Mercatorstr. 51 46485 Wesel Niemcy	32 LPG Tecnicas en Extincion de Incendios SL C/Mestre Joan Corrales 107-109 08950 Esplugas de Llobregat, Barcelona Hiszpania
33 Ludwig-Maximilians-Universität Department Chemie Butenandstr. 5-13 (Haus D) 81377 München Niemcy	34 Mebrom NV Assenedestraat 4 9940 Rieme Ertvelde Belgia
35 Merck KgaA Frankfurter Strasse 250 64271 Darmstadt Niemcy	36 Meridian Technical Services Ltd P.O. Box 16919 UJ- SE3 9WE London Zjednoczone Królestwo

37 Mexichem UK Ltd. PO Box 13 The Heath Runcorn Cheshire WA7 4QX Zjednoczone Królestwo	38 Ministry of Defence Defence Fuel Lubricants and Chemicals P.O. Box 10.000 1780 CA Den Helder Niderlandy
39 Panreac Quimica S.L.U. Pol. Ind. Pla de la Bruguera, C/Garraf 2 08211 Castellar del Vallès-Barcelona Hiszpania	40 Poż-Pliszka Sp. z o.o. ul. Szczecińska 45 80-392 Gdańsk Polska
41 R.P. Chem s.r.l. Via San Michele 47 31062 Casale sul Sile (TV) Włochy	42 Safety Hi-Tech S.r.l. Via Cavour 96 67051 Avezzano (AQ) Włochy
43 Savi Technologie Sp. z o.o. Ul. Wolności 20 Psary 51-180 Wrocław Polska	44 Sigma Aldrich Chemie GmbH Riedstrasse 2 89555 Steinheim Niemcy
45 Sigma Aldrich Chimie SARL 80, rue de Luzais L'isle d'abeau Chesnes 38297 St Quentin Fallavier Francja	46 Sigma Aldrich Company Ltd The Old Brickyard, New Road Gillingham SP8 4XT Zjednoczone Królestwo
47 Solvay Fluor GmbH Hans-Böckler-Allee 20 30173 Hannover Niemcy	48 Solvay Fluores France 25 rue de Clichy 75442 Paris Francja
49 Solvay Specialty Polymers France SAS Avenue de la Republique 39501 Tavaux Cedex Francja	50 Solvay Specialty Polymers Italy SpA Viale Lombardia 20 20021 Bollate (MI) Włochy
51 Sterling Chemical Malta Ltd 48 Squad Nru 2, Triqix, Xatt, Pta 9044 Pieta Malta	52 Sterling S.p.A. Via della Carboneria 30 06073 Solomeo di Corciano (PG) Włochy
53 Syngenta Crop Protection Surrey Research Park 30 Priestly Road Guildford Surrey GU2 7YH Zjednoczone Królestwo	54 Tazzetti S.p.A. Corso Europa n. 600/a 10070 Volpiano (TO) Włochy
55 TEGA Technische Gase und Gastechnik GmbH Werner-von-Siemens-Strasse 18 97076 Würzburg Niemcy	56 Thomas Swan & Co Ltd. Rotary Way Consett County Durham DH8 7ND Zjednoczone Królestwo

Sporządzono w Brukseli dnia 11 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji
Connie HEDEGAARD
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

GRUPY I I II

Kontyngenty przywozowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009 na chlorofluorowęglowodory 11, 12, 113, 114 i 115 i inne całkowicie fluorowcowane chlorofluorowęglowodory stosowane jako substraty i czynniki ułatwiające procesy chemiczne w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r.

Przedsiębiorstwo

Honeywell Fluorine Products Europe BV (NL)
Mexichem UK Limited (UK)
Solvay Specialty Polymers Italy S.p.A. (IT)
Syngenta Crop Protection (UK)
Tazzetti S.p.A. (IT)
TEGA Technische Gase und Gastechnik GmbH (DE)

ZAŁĄCZNIK II

GRUPA III

Kontyngenty przywozowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009 na halony stosowane jako substraty i przeznaczone do zastosowań krytycznych w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r.

Przedsiębiorstwo

ABCR Dr. Braunagel GmbH & Co. (DE)
Ateliers Bigata (FR)
BASF Agri Production SAS (FR)
ERAS Labo (FR)
Eusebi Impianti Srl (IT)
Eusebi Service Srl (IT)
Fire Fighting Enterprises Ltd (UK)
Gielle di Luigi Galantucci (IT)
Halon & Refrigerant Services Ltd (UK)
Hydraulik-liftsysteme/Walter Mayer GmbH (DE)
LPG Tecnicas en Extincion de Incendios SL (ES)
Meridian Technical Services Ltd (UK)
Poż Pliszka (PL)
Safety Hi-Tech S.r.l (IT)
Savi Technologie Sp. z o.o. (PL)

ZAŁĄCZNIK III

GRUPA IV

Kontyngenty przywózowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009 na tetrachlorek węgla stosowany jako substrat i czynnik ułatwiający procesy chemiczne w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r.

Przedsiębiorstwo

Arkema France SA (FR)
Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (DE)
Mexichem UK Limited (UK)
Solvay Fluores France (FR)

ZAŁĄCZNIK IV

GRUPA V

Kontyngenty przywózowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009 na 1,1,1-trichloroetan stosowany jako substrat w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r.

Przedsiębiorstwo

Arkema France SA (FR)
Fujifilm Electronic Materials Europe (BE)

ZAŁĄCZNIK V

GRUPA VI

Kontyngenty przywózowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009 na bromek metylu stosowany jako substrat w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r.

Przedsiębiorstwo

Albemarle Europe SPRL (BE)
ICL-IP Europe BV (NL)
Mebrom NV (BE)
Sigma Aldrich Chemie GmbH (DE)

ZAŁĄCZNIK VI

GRUPA VII

Kontyngenty przywózowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009 na wodorobromofluorowęglowodory stosowane jako substraty w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r.

Przedsiębiorstwo

ABCR Dr. Braunagel GmbH & Co. (DE)
Albany Molecular Research (UK)
Hovione Farmaciencia SA (PT)
R.P. Chem s.r.l. (IT)
Sterling Chemical Malta Ltd (MT)
Sterling S.p.A. (IT)

ZAŁĄCZNIK VII

GRUPA VIII

Kontyngenty przywozowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009 na wodorochlorofluorowęglowodory stosowane jako substraty w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r.

Przedsiębiorstwo

ABCR Dr. Braunagel GmbH & Co. (DE)
AGC Chemicals Europe, Ltd. (UK)
Aesica Queenborough Ltd. (UK)
Arkema France SA (FR)
Arkema Quimica SA (ES)
Bayer CropScience AG (DE)
DuPont de Nemours (Nederland) B.V. (NL)
Dyneon GmbH (DE)
Honeywell Fluorine Products Europe B.V. (NL)
Mexichem UK Limited (UK)
Solvay Fluor GmbH (DE)
Solvay Specialty Polymers France SAS (FR)
Solvay Specialty Polymers Italy S.p.A. (IT)
Tazzetti S.p.A. (IT)

ZAŁĄCZNIK VIII

GRUPA IX

Kontyngenty przywozowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009 na bromochlorometan stosowany jako substrat w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2013 r.

Przedsiębiorstwo

Albemarle Europe SPRL (BE)
ICL-IP Europe BV (NL)
Laboratorios Miret SA (ES)
Sigma Aldrich Chemie GmbH (DE)
Thomas Swan & Co Ltd (UK)

ZAŁĄCZNIK IX

(Szczególnie chronione informacje handlowe – poufne – nieprzeznaczone do publikacji)

—

ZAŁĄCZNIK X

Przedsiębiorstwa uprawnione do produkcji lub przywozu na potrzeby zastosowań laboratoryjnych i analitycznych

Kontyngenty substancji kontrolowanych, które mogą być wykorzystane do zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, przyznaje się następującym podmiotom:

Przedsiębiorstwo

ABCR Dr. Braunagel GmbH & Co. (DE)
Airbus Operations SAS (FR)
Arkema France SA (FR)
Diverchim SA (FR)
Gedeon Richter Nyrt. (HU)
Harp International Ltd. (UK)
Honeywell Fluorine Products Europe BV (NL)
Honeywell Specialty Chemicals GmbH (DE)
LGC Standards GmbH (DE)
Ludwig-Maximilians-Universität (DE)
Merck KGaA (DE)
Mexichem UK Limited (UK)
Ministry of Defense (NL)
Panreac Quimica SLU (ES)
Sigma Aldrich Chemie GmbH (DE)
Sigma Aldrich Chimie SARL (FR)
Sigma Aldrich Company Ltd (UK)
Solvay Fluor GmbH (DE)
Tazzetti S.p.A. (IT)

ZAŁĄCZNIK XI

(Szczególnie chronione informacje handlowe – poufne – nieprzeznaczone do publikacji)

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 13 grudnia 2012 r.

w sprawie uznania Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/106/WE w odniesieniu do systemów szkolenia marynarzy i wydawania im świadectw

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 9253)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/783/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/106/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 2008/106/WE państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zatwierdzeniu świadectw kompetencji marynarzy, wydawanych przez państwa trzecie, pod warunkiem że odpowiednie państwo trzecie jest uznane przez Komisję. Takie państwa trzecie muszą spełnić wszystkie wymogi Międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) (konwencji STCW) z 1978 r., wraz ze zmianami z 1995 r.
- (2) Republika Grecka złożyła wnioszek w sprawie uznania Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego pismem z dnia 21 czerwca 2008 r. Na wniosek władz greckich Komisja oceniła systemy szkolenia marynarzy oraz wydawania im świadectw w Jordańskim Królestwie Haszymidzkim w celu sprawdzenia, czy kraj ten spełnia wymagania konwencji STCW i czy podjęto odpowiednie działania w celu zapobieżenia oszustwom związanym z wydawaniem świadectw. Wspomnianą ocenę oparto na wynikach kontroli przeprowadzonej przez ekspertów z Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego w listopadzie 2009 r. W toku tej kontroli wykryto pewne niedociągnięcia w systemach szkoleń i wydawania świadectw.
- (3) Komisja przedstawiła państwom członkowskim sprawozdanie z wynikami oceny.
- (4) Pismami z dnia 21 września 2010 r. i 13 lutego 2012 r. Komisja poinformowała władze jordańskie o wykryciu niedociągnięć i zażądała od Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego należytego udokumentowania, że wskazane niedociągnięcia zostały naprawione.
- (5) Główne niedociągnięcia dotyczyły wdrożenia do prawodawstwa jordańskiego niektórych postanowień konwencji STCW dotyczących wydawania oficerom świadectw, a mianowicie braku wymagania w niektórych przypadkach oceny kompetencji oraz długości praktyki morskiej.

Ponadto system norm jakości nie obejmował wszystkich stosownych działań administracji, a procedury nie zawsze zapewniały osiągnięcie zalecanych norm kompetencji. Co więcej, w instytucji szkoleniowej brakowało określonej infrastruktury szkoleniowej.

- (6) W odpowiedziach przesłanych dnia 21 listopada 2010 r., 18 kwietnia 2011 r. i 12 marca 2012 r. Jordańskie Królestwo Haszymidzkie poinformowało Komisję, że podjęto działania mające na celu usunięcie wspomnianych niedociągnięć. Władze jordańskie wskazały w szczególności, że przepisy krajowe dotyczące wymagań w zakresie wydawania świadectw zostały dostosowane do konwencji. Władze dostarczyły także dowody na pełne wdrożenie przez administrację systemu norm jakości oraz nowych procedur zatwierdzania szkoleń. Komisji przedstawiono wreszcie dowody, że dokonano zakupu i wdrożenia brakującej infrastruktury szkoleniowej.
- (7) Ostateczne wyniki oceny wskazują, że Jordańskie Królestwo Haszymidzkie spełnia wymogi konwencji STCW oraz podjęło stosowne środki zapobiegające oszustwom w odniesieniu do świadectw.
- (8) Środek przewidziany w niniejszej decyzji jest zgodny z opinią Komitetu ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniom Morza przez Statki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym uznaje się Jordańskie Królestwo Haszymidzkie do celów art. 19 dyrektywy 2008/106/WE w odniesieniu do systemów szkolenia marynarzy i wydawania im świadectw.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji
Siim KALLAS
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 323 z 3.12.2008, s. 33.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 13 grudnia 2012 r.

w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Austrię dotyczących niektórych przemysłowych gazów cieplarnianych

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 9256)

(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)

(2012/784/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pismem z dnia 27 czerwca 2012 r. i na podstawie art. 114 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Austria powiadomiła Komisję, że zamierza utrzymać krajowe przepisy dotyczące niektórych przemysłowych gazów cieplarnianych, które to przepisy są bardziej rygorystyczne niż przepisy rozporządzenia (WE) nr 842/2006⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych, po dniu 31 grudnia 2012 r., kiedy kończy się okres zezwolenia udzielonego decyzją Komisji 2008/80/WE z dnia 21 grudnia 2007 r. w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Republikę Austrii, dotyczących niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych⁽²⁾, przyjętą zgodnie z art. 95 ust. 6 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE) (obecny art. 114 ust. 6 TFUE).
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 842/2006 w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (gazów F) ma na celu zapobieganie emisji niektórych gazów F (HFC, PFC i SF₆) objętych protokołem z Kioto oraz jej kontrolę. Rozporządzenie określa ponadto ograniczoną liczbę zakazów stosowania oraz wprowadzania do obrotu tych substancji, w przypadku gdy istnieją możliwe do zastosowania alternatywne i kosztowo efektywne rozwiązania na poziomie Wspólnoty, a podniesienie poziomu ograniczania i odzysku nie jest wykonalne.
- (3) Rozporządzenie ma podwójną podstawę prawną – art. 175 ust. 1 TWE (obecny art. 192 ust. 1 TFUE) w odniesieniu do wszystkich jego przepisów z wyjątkiem art. 7, 8 i 9, których podstawą jest art. 95 TWE (obecny art. 114 TFUE) z uwagi na wpływ tych przepisów na swobodny obrót towarami w obrębie wspólnego rynku Unii.

- (4) Austria dysponuje przepisami krajowymi w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych od 2002 roku. W dniu 29 czerwca 2007 r. Republika Austrii poinformowała Komisję, zgodnie z art. 9 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 842/2006 w sprawie niektórych gazów cieplarnianych, o tych środkach krajowych (BGBl. II nr 447/2002 – zarządzenie Federalnego Ministra Rolnictwa i Leśnictwa, Środowiska i Gospodarki Wodnej w sprawie zakazów i ograniczeń dotyczących fluorowęglowodorów, perfluorowęglowodorów oraz heksafluorku siarki, opublikowane w Dzienniku Ustaw Republiki Austrii w dniu 10 grudnia 2002 r.), zmienione następnie zarządzeniem BGBl II nr 139/2007 z dnia 21 czerwca 2007 r. (zwanym dalej zarządzeniem).
- (5) Zarządzenie to dotyczy gazów cieplarnianych sklasyfikowanych na podstawie protokołu z Kioto, z których większość ma wysoki współczynnik ocieplenia globalnego: fluorowęglowodorów (HFC), perfluorowęglowodorów (PFC) oraz heksafluorku siarki (SF₆) – i ma na uwadze realizację celów Austrii w zakresie ograniczenia emisji. W dniu 21 grudnia 2007 r. Komisja, odnosząc się do art. 95 ust. 6 TWE (obecny art. 114 ust. 6 TFUE), podjęła decyzję w sprawie upoważnienia Austrii do utrzymania tych przepisów w mocy do dnia 31 grudnia 2012 r.
- (6) Od czasu przyjęcia decyzji 2008/80/WE nie zmieniły się określone w tej decyzji okoliczności uzasadniające bardziej rygorystyczne przepisy. Przepisy krajowe nadal stanowią część szerszej strategii wprowadzonej przez Austrię w celu osiągnięcia celu ograniczenia emisji przyjętego przez ten kraj na mocy protokołu z Kioto i porozumienia o podziale obciążenia przyjętego następnie na szczeblu Unii. Na podstawie tego porozumienia Austria zobowiązała się ograniczyć emisję gazów cieplarnianych w latach 2008–2012 o 13 % w porównaniu z latami referencyjnymi 1990 i 1985.
- (7) Według decyzji przyjętych wspólnie przez Parlament Europejski i Radę w sprawie starań podjętych przez państwa członkowskie na rzecz zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych⁽³⁾, Austria zobowiązała się do zmniejszenia emisji w 2020 r. o kolejne 16 % w stosunku do poziomu z 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2008, s. 45.

⁽³⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych.

- (8) Jak odnotowano, zgłoszone środki znacznie przyczyniły się do redukcji emisji gazów cieplarnianych w Austrii i sprawiły, że nie nastąpił przewidywany wzrost emisji. Odstępstwa, o których mowa w zarządzeniu, jak również możliwość przyznania indywidualnych zwolnień z ogólnego zakazu, zapewniają proporcjonalność środka. Ponadto dotyczy on tylko nowego sprzętu i dopuszcza stosowanie fluorowanych gazów cieplarnianych na potrzeby serwisowania oraz konserwacji istniejącego sprzętu, co ma na celu zapobieżenie przedwczesnemu pozbywaniu się sprzętu.
- (9) Uznając, że zarządzenie ma wpływ na swobodny obrót towarami w Unii, Komisja stwierdza, że jego przepisy mają charakter ogólny i są stosowane zarówno do produktów krajowych, jak i importowanych. Nie ma dowodów, że zgłoszone przepisy krajowe były lub będą wykorzystywane jako środek arbitralnej dyskryminacji między podmiotami gospodarczymi w Unii. Wobec zagrożeń dla środowiska wynikających ze stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych Komisja potwierdza swoją ocenę, że zgłoszone przepisy krajowe nie stanowią nieproporcjonalnej przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego w odniesieniu do realizowanych celów, w szczególności w świetle wyników niedawnej oceny stosowania, skutków i adekwatności rozporządzenia (WE) nr 842/2006 ⁽¹⁾, według której należy wprowadzić kolejne środki służące zmniejszeniu emisji fluorowanych gazów cieplarnianych w celu osiągnięcia ustalonych na poziomie Unii celów w zakresie emisji gazów cieplarnianych.
- (10) Komisja jest zdania, że wniosek Austrii przedłożony dnia 27 czerwca 2012 r., dotyczący utrzymania przepisów krajowych bardziej rygorystycznych niż przepisy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 w odniesieniu do wprowadzania do obrotu produktów oraz urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których funkcjonowanie zależy od tych gazów oraz w odniesieniu do stosowania tego rodzaju substancji, jest dopuszczalny.
- (11) Ponadto Komisja potwierdza swoją decyzję 2008/80/WE, według której przepisy krajowe zarządzenia:
- spełniają wymagania ochrony środowiska naturalnego,
 - uwzględniają istnienie oraz techniczną i gospodarczą dostępność rozwiązań alternatywnych względem zastosowań objętych zakazem w Austrii,
 - mogą powodować ograniczone skutki gospodarcze,
 - nie stanowią środków arbitralnej dyskryminacji,
 - nie stanowią ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi,
 - są tym samym zgodne z postanowieniami Traktatu.
- Komisja uznaje zatem, że mogą zostać zatwierdzone.
- (12) Komisja może w dowolnym momencie ponownie ocenić, czy warunki tego zezwolenia są nadal spełnione. Może to nastąpić w szczególności w przypadku wprowadzenia istotnych zmian do rozporządzenia (WE) nr 842/2006 lub do decyzji nr 406/2009/WE. Z uwagi na tę możliwość oraz długoterminowe zobowiązania UE i jej państw członkowskich w zakresie zmniejszania emisji gazów cieplarnianych, nie uznaje się za konieczne wyznaczenia konkretnej daty kończącej okres obowiązywania zezwolenia,
- PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:
- Artykuł 1*
- Przepisy krajowy w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych, które Austria zgłosiła Komisji pismem z dnia 27 czerwca 2012 r., a które są bardziej rygorystyczne niż przepisy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 w odniesieniu do wprowadzania do obrotu produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane lub od nich uzależnionych oraz w odniesieniu do stosowania tych substancji, zostają niniejszym zatwierdzone.
- Artykuł 2*
- Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Austrii.
- Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2012 r.
- W imieniu Komisji
Connie HEDEGAARD
Członek Komisji

⁽¹⁾ Sprawozdanie Komisji w sprawie stosowania, skutków i odpowiedniości rozporządzenia w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (rozporządzenie (WE) nr 842/2006), COM(2011)581 final.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 13 grudnia 2012 r.

zatwierdzająca określone zmienione programy zwalczania i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych na rok 2012 i zmieniająca decyzję wykonawczą 2011/807/UE w odniesieniu do wkładu finansowego Unii przeznaczanego na określone programy zatwierdzone tą decyzją

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 9264)

(2012/785/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 27 ust. 5 i 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji 2009/470/WE ustanowiono procedury regulujące wkład finansowy Unii przeznaczony na programy zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych.
- (2) Decyzja Komisji 2008/341/WE z dnia 25 kwietnia 2008 r. ustanawiająca wspólnotowe kryteria dla krajowych programów zwalczania, kontroli i monitorowania niektórych chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych⁽²⁾ stanowi, że aby uzyskać zatwierdzenie w ramach środków przewidzianych w art. 27 ust. 1 decyzji 2009/470/WE, przedkładane Komisji przez państwa członkowskie programy zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych wymienionych w załączniku I do powyższej decyzji muszą co najmniej spełniać kryteria określone w załączniku do decyzji 2008/341/WE.
- (3) W decyzji wykonawczej Komisji 2011/807/UE z dnia 30 listopada 2011 r. zatwierdzającej roczne i wieloletnie programy oraz wkład finansowy Unii w zakresie zwalczania, kontroli i monitorowania niektórych chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych, przedstawione przez państwa członkowskie na 2012 rok i na lata następne⁽³⁾ zatwierdzono niektóre programy krajowe i ustalono stawkę oraz maksymalną kwotę wkładu finansowego Unii dla każdego programu przedłożonego przez państwa członkowskie.
- (4) W 2012 r. na Sardynii (Włochy) poważnie wzrosła liczba zachorowań na afrykański pomór świń: kilka ognisk wystąpiło w 7 z 8 prowincji Sardynii, nie tylko w gospodarstwach prowadzących chów przydomowy, ale także w dużych gospodarstwach komercyjnych. Afrykański pomór świń jest wysoce zaraźliwą chorobą wirusową, która występuje u świń domowych i dzików. Jeżeli nie uda się opanować tej choroby na Sardynii, może to poważnie odbić się na sytuacji w zakresie zdrowia w całej UE i na sytuacji gospodarczej wszystkich państw członkowskich.
- (5) W związku z powyższym Włochy przedstawiły zmieniony program kontroli i monitorowania afrykańskiego pomoru świń na 2012 r., aby opanować tę chorobę. Włochy poinformowały Komisję, że – z uwagi na wyjątkową sytuację epidemiologiczną i wysokie ryzyko rozprzestrzenienia się przedmiotowej choroby poza Sycylię – potrzebne jest dodatkowe wsparcie na pracowników kontraktowych, aby zapewnić wdrożenie planowanych środków.
- (6) Portugalia przedstawiła zmieniony program zwalczania brucelozы bydła, gruźlicы bydła oraz choroby niebieskiego języka. Zjednoczone Królestwo przedstawiło zmieniony program zwalczania gruźlicы bydła. Hiszpania przedstawiła zmieniony program zwalczania brucelozы owiec i kóz oraz choroby niebieskiego języka. Słowenia przedstawiła zmieniony program kontroli i monitorowania klasycznego pomoru świń. Włochy i Grecja przedstawiły zmienione programy dotyczące pasażowalnych encefalopatii gąbczastych, gąbczastej encefalopatii bydła i trzęsawki, a Bułgaria przedstawiła zmieniony program zwalczania wścieklizny.
- (7) Komisja dokonała oceny tych zmienionych programów zarówno z weterynaryjnego, jak i finansowego punktu widzenia. Uznano je za zgodne z odpowiednim prawodawstwem unijnym w zakresie weterynarii, w szczególności z kryteriami określonymi w załączniku do decyzji 2008/341/WE. W związku z tym należy zatwierdzić zmienione programy.
- (8) Ponadto Komisja dokonała oceny sprawozdań okresowych przedstawionych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 27 ust. 7 decyzji 2009/470/WE, dotyczących wydatków poniesionych na realizację tych programów. Z oceny tej wynika, że niektóre państwa członkowskie nie wykorzystują w całości środków przyznanych im na 2012 r., podczas gdy inne przekroczyły wysokość przyznanych im środków.
- (9) Należy zatem odpowiednio skorygować wkład finansowy Unii przeznaczony na niektóre z programów krajowych. Aby zoptymalizować wykorzystanie przewidzianych zasobów, właściwe jest ponowne rozdzielenie funduszy z tych programów krajowych, w przypadku których przyznane kwoty nie zostaną w pełni wykorzystane, na rzecz programów, w ramach których kwoty te zostaną prawdopodobnie przekroczone z uwagi na nieprzewidziane sytuacje dotyczące zdrowia zwierząt, które zaistniały w tych państwach członkowskich. Przeniesienie to powinno opierać się na najświeższych informacjach dotyczących wydatków rzeczywiście poniesionych przez zainteresowane państwa członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.⁽²⁾ Dz.U. L 115 z 29.4.2008, s. 44.⁽³⁾ Dz.U. L 322 z 6.12.2011, s. 11.

(10) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2011/807/UE.

(11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdzenie zmienionego programu zwalczania brucelozy bydła przedstawionego przez Portugalię

Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. zmieniony program dotyczący brucelozy bydła przedstawiony przez Portugalię w dniu 30 kwietnia 2012 r.

Artykuł 2

Zatwierdzenie zmienionych programów zwalczania gruźlicy bydła przedstawionych przez Portugalię i Zjednoczone Królestwo

Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. zmieniony program dotyczący gruźlicy bydła przedstawiony przez Portugalię w dniu 30 kwietnia 2012 r.

Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. zmieniony program dotyczący gruźlicy bydła przedstawiony przez Zjednoczone Królestwo w dniu 3 sierpnia 2012 r.

Artykuł 3

Zatwierdzenie zmienionego programu zwalczania brucelozy owiec i kóz przedstawionego przez Hiszpanię

Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. zmieniony program dotyczący brucelozy owiec i kóz przedstawiony przez Hiszpanię w dniu 30 marca 2012 r.

Artykuł 4

Zatwierdzenie zmienionych programów zwalczania i monitorowania choroby niebieskiego języka przedstawionych przez Hiszpanię i Portugalię

Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. zmieniony program dotyczący choroby niebieskiego języka przedstawiony przez Hiszpanię w dniu 14 września 2012 r.

Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. zmieniony program dotyczący choroby niebieskiego języka przedstawiony przez Portugalię w dniu 31 grudnia 2011 r.

Artykuł 5

Zatwierdzenie zmienionego programu dotyczącego klasycznego pomoru świń przedstawionego przez Słowenię

Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. zmieniony program kontroli i moni-

torowania klasycznego pomoru świń przedstawiony przez Słowenię w dniu 19 czerwca 2012 r.

Artykuł 6

Zatwierdzenie zmienionego programu dotyczącego afrykańskiego pomoru świń przedstawionego przez Włochy

Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. zmieniony program kontroli i monitorowania afrykańskiego pomoru świń przedstawiony przez Włochy w dniu 2 października 2012 r.

Artykuł 7

Zatwierdzenie zmienionych programów dotyczących pasażowalnych encefalopatii gąbczastych, gąbczastej encefalopatii bydła i trzęsawki przedstawionych przez Grecję i Włochy

Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. zmieniony program monitorowania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych oraz zwalczania gąbczastej encefalopatii bydła i trzęsawki przedstawione przez Grecję w dniu 9 stycznia 2012 r.

Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. zmieniony program monitorowania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych oraz zwalczania gąbczastej encefalopatii bydła i trzęsawki przedstawione przez Włochy w dniu 26 września 2012 r.

Artykuł 8

Zatwierdzenie zmienionego programu dotyczącego wścieklizny przedstawionego przez Bułgarię

Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. zmieniony program dotyczący wścieklizny przedstawiony przez Bułgarię w dniu 27 grudnia 2011 r.

Artykuł 9

Zmiany w decyzji wykonawczej 2011/807/UE

W decyzji wykonawczej 2011/807/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) nie przekracza następujących kwot:

(i) 3 600 000 EUR dla Hiszpanii;

(ii) 2 300 000 EUR dla Włoch;

(iii) 1 050 000 EUR dla Portugalii;

(iv) 1 050 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.”;

- 2) art. 2 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) stanowi ryczałtową kwotę przeznaczoną na pokrycie wszystkich kosztów ponoszonych w celu przeprowadzenia następujących działań lub badań:
- (i) 0,5 EUR za zwierzę gospodarskie, od którego pobrano próbkę w celu wykonania testu wydzielania interferonu gamma w przypadku podejrzenia nosicielstwa w rzeźni;
 - (ii) 1,5 EUR za wykonanie próby tuberkulinowej;
 - (iii) 5 EUR za wykonanie testu wydzielania interferonu gamma;
 - (iv) 20 EUR za przeprowadzenie badania bakteriologicznego;”;
- 3) art. 2 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) nie przekracza następujących kwot:
- (i) 19 000 000 EUR dla Irlandii;
 - (ii) 14 000 000 EUR dla Hiszpanii;
 - (iii) 4 000 000 EUR dla Włoch;
 - (iv) 2 650 000 EUR dla Portugalii;
 - (v) 31 000 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.”;
- 4) art. 3 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) nie przekracza następujących kwot:
- (i) 800 000 EUR dla Grecji;
 - (ii) 8 900 000 EUR dla Hiszpanii;
 - (iii) 3 700 000 EUR dla Włoch;
 - (iv) 180 000 EUR dla Cypru;
 - (v) 1 800 000 EUR dla Portugalii.”;
- 5) art. 4 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) nie przekracza następujących kwot:
- (i) 150 000 EUR dla Belgii;
 - (ii) 15 000 EUR dla Bułgarii;
 - (iii) 40 000 EUR dla Republiki Czeskiej;
 - (iv) 80 000 EUR dla Niemiec;
 - (v) 10 000 EUR dla Estonii;
 - (vi) 25 000 EUR dla Irlandii;
 - (vii) 60 000 EUR dla Grecji;
 - (viii) 700 000 EUR dla Hiszpanii;
- (ix) 1 200 000 EUR dla Francji;
- (x) 650 000 EUR dla Włoch;
- (xi) 20 000 EUR dla Łotwy;
- (xii) 10 000 EUR dla Litwy;
- (xiii) 10 000 EUR dla Luksemburga;
- (xiv) 30 000 EUR dla Węgier;
- (xv) 10 000 EUR dla Malty;
- (xvi) 20 000 EUR dla Nederlandów;
- (xvii) 10 000 EUR dla Austrii;
- (xviii) 50 000 EUR dla Polski;
- (xix) 300 000 EUR dla Portugalii;
- (xx) 150 000 EUR dla Rumunii;
- (xxi) 40 000 EUR dla Słowenii;
- (xxii) 50 000 EUR dla Słowacji;
- (xxiii) 10 000 EUR dla Finlandii;
- (xxiv) 10 000 EUR dla Szwecji.”;
- 6) art. 5 ust. 3 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) nie przekracza następujących kwot:
- (i) 1 200 000 EUR dla Belgii;
 - (ii) 20 000 EUR dla Bułgarii;
 - (iii) 1 200 000 EUR dla Republiki Czeskiej;
 - (iv) 250 000 EUR dla Danii;
 - (v) 900 000 EUR dla Niemiec;
 - (vi) 30 000 EUR dla Estonii;
 - (vii) 200 000 EUR dla Irlandii;
 - (viii) 1 000 000 EUR dla Grecji;
 - (ix) 1 100 000 EUR dla Hiszpanii;
 - (x) 1 550 000 EUR dla Francji;
 - (xi) 1 200 000 EUR dla Włoch;
 - (xii) 100 000 EUR dla Cypru;
 - (xiii) 350 000 EUR dla Łotwy;
 - (xiv) 10 000 EUR dla Luksemburga;
 - (xv) 2 000 000 EUR dla Węgier;

- (xvi) 150 000 EUR dla Malty;
- (xvii) 2 700 000 EUR dla Niderlandów;
- (xviii) 1 100 000 EUR dla Austrii;
- (xix) 500 000 EUR dla Polski;
- (xx) 50 000 EUR dla Portugalii;
- (xxi) 350 000 EUR dla Rumunii;
- (xxii) 70 000 EUR dla Słowenii;
- (xxiii) 600 000 EUR dla Słowacji;
- (xxiv) 75 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.”;
- 7) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
- „Wkład finansowy Unii w programy przedstawione przez państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1 lit. a):”;
- (ii) lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) nie przekracza następujących kwot:
- (i) 210 000 EUR dla Bułgarii;
- (ii) 1 200 000 EUR dla Niemiec;
- (iii) 200 000 EUR dla Francji;
- (iv) 10 000 EUR dla Luksemburga;
- (v) 340 000 EUR dla Węgier;
- (vi) 900 000 EUR dla Rumunii;
- (vii) 30 000 EUR dla Słowenii;
- (viii) 500 000 EUR dla Słowacji.”;
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Wkład finansowy Unii w program przedstawiony przez Włochy, o którym mowa w ust. 1 lit. b):
- a) stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez Włochy w celu pokrycia wydatków:
- (i) na wykonanie badań laboratoryjnych, i wynosi maksymalnie:
- 2 EUR za wykonanie testu ELISA,
- 10 EUR za wykonanie testu PCR, oraz
- 10 EUR za wykonanie badania wirusologicznego;
- (ii) na wynagrodzenia pracowników kontraktowych zatrudnionych specjalnie na potrzeby wdrażania środków tego programu innych niż wykonanie badań laboratoryjnych;
- b) nie przekracza 850 000 EUR”;
- 8) w art. 8 ust. 2 lit. c) wprowadza się następujące zmiany:
- a) ppkt (ix) otrzymuje brzmienie:
- „(ix) 140 000 EUR dla Hiszpanii;”;
- b) ppkt (xi) otrzymuje brzmienie:
- „(xi) 1 000 000 EUR dla Włoch;”;
- c) ppkt (xxii) otrzymuje brzmienie:
- „(xxii) 350 000 EUR dla Rumunii;”;
- d) ppkt (xxvii) otrzymuje brzmienie:
- „(xxvii) 110 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.”;
- 9) w art. 9 ust. 2 lit. c) wprowadza się następujące zmiany:
- a) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:
- „(ii) 340 000 EUR dla Bułgarii;”;
- b) ppkt (iv) otrzymuje brzmienie:
- „(iv) 750 000 EUR dla Danii;”;
- c) ppkt (v) otrzymuje brzmienie:
- „(v) 6 300 000 EUR dla Niemiec;”;
- d) ppkt (viii) otrzymuje brzmienie:
- „(viii) 1 800 000 EUR dla Grecji;”;
- e) ppkt (xi) otrzymuje brzmienie:
- „(xi) 4 800 000 EUR dla Włoch;”;
- f) ppkt (xvi) otrzymuje brzmienie:
- „(xvi) 1 300 000 EUR dla Węgier;”;
- g) ppkt (xviii) otrzymuje brzmienie:
- „(xviii) 2 200 000 EUR dla Niderlandów;”;
- h) ppkt (xxi) otrzymuje brzmienie:
- „(xxi) 1 100 000 EUR dla Portugalii;”;
- i) ppkt (xxvii) otrzymuje brzmienie:
- „(xxvii) 5 100 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.”;
- 10) art. 10 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) nie przekracza następujących kwot:
- (i) 1 650 000 EUR dla Bułgarii;
- (ii) 620 000 EUR dla Estonii;
- (iii) 1 400 000 EUR dla Węgier;
- (iv) 9 850 000 EUR dla Polski;
- (v) 2 200 000 EUR dla Rumunii;
- (vi) 400 000 EUR dla Słowacji.”;

11) art. 11 ust. 5 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) nie przekracza następujących kwot:

- (i) 1 200 000 EUR dla Włoch;
- (ii) 1 700 000 EUR dla Łotwy;
- (iii) 2 950 000 EUR dla Litwy;
- (iv) 190 000 EUR dla Austrii;
- (v) 840 000 EUR dla Słowenii;
- (vi) 360 000 EUR dla Finlandii.”.

Artykuł 10

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 13 grudnia 2012 r.****zmieniająca decyzję 2010/221/UE w odniesieniu do krajowych środków zapobiegających wprowadzaniu niektórych chorób zwierząt wodnych na części terytoriów Irlandii, Finlandii i Zjednoczonego Królestwa***(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 9295)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2012/786/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 43 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji Komisji 2010/221/UE z dnia 15 kwietnia 2010 r. zatwierdzającej krajowe środki w zakresie ograniczania wpływu niektórych chorób zwierząt akwakultury i dzikich zwierząt wodnych zgodnie z art. 43 dyrektywy Rady 2006/88/WE ⁽²⁾ zezwala się, by niektóre państwa członkowskie stosowały ograniczenia w odniesieniu do przesyłek tych zwierząt w celu zapobiegania wprowadzeniu niektórych chorób na ich terytorium, pod warunkiem że państwa te wykazały, że ich terytoria lub pewne wyznaczone na nich obszary są wolne od tych chorób albo że państwa te ustanowiły program zwalczania lub nadzoru w celu uwolnienia się od tych chorób.
- (2) W załączniku II do decyzji 2010/221/UE części kontynentalne terytoriów Finlandii wymienione są jako terytoria posiadające zatwierdzony program zwalczania w odniesieniu do bakteryjnej choroby nerek (BKD).
- (3) W związku z tym decyzją 2010/221/UE zatwierdza się niektóre krajowe środki stosowane przez Finlandię w odniesieniu do przesyłek na te obszary zwierząt akwakultury należących do gatunków podatnych.
- (4) Finlandia powiadomiła Komisję, że chociaż na wielu obszarach poczyniono postępy, niektóre obszary są nadal zakażone BKD. Finlandia wniosła więc o to, by zlewnię Vesijärvi wyłączono z programu zwalczania. Załącznik II powinien zostać odpowiednio zmieniony.
- (5) W załączniku III do decyzji 2010/221/UE znajduje się obecnie wykaz dziewięciu enklaw na terytorium Irlandii posiadających zatwierdzony program nadzoru w odniesieniu do herpeswirusa 1 μ var (OsHV-1 μ var) u ostryg.

- (6) Irlandia poinformowała Komisję o wykryciu OsHV-1 μ var w Drumcliff na obszarze enklawy 3, Shannon Estuary na obszarze enklawy 6 i zatoki Oysterhaven na obszarze enklawy 9. Dlatego należy zmienić zasięg geograficzny tych enklaw w załączniku III do decyzji 2010/221/UE.
- (7) W załączniku III do decyzji 2010/221/UE znajduje się obecnie wykaz terytoriów Wielkiej Brytanii, Irlandii Północnej i Guernsey posiadających zatwierdzony program nadzoru w odniesieniu do OsHV-1 μ var.
- (8) Zjednoczone Królestwo poinformowało Komisję o wykryciu OsHV-1 μ var w Anglii i Irlandii Północnej. Dlatego należy zmienić zasięg geograficzny tych terytoriów w załączniku III do decyzji 2010/221/UE.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2010/221/UE.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załączniki II i III do decyzji 2010/221/UE zastępuje się tekstem określonym w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 98 z 20.4.2010, s. 7.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

Państwa członkowskie i ich części posiadające programy zwalczania w odniesieniu do niektórych chorób zwierząt akwakultury i zatwierdzone do wprowadzenia krajowych środków w celu kontroli tych chorób zgodnie z art. 43 ust. 2 dyrektywy 2006/88/WE

Choroba	Państwo członkowskie	Kod	Zasięg geograficzny obszaru z zatwierdzonymi krajowymi środkami
Bakteryjna choroba nerek (BKD)	Finlandia	FI	Następujące obszary zlewni: Kymijoki (oprócz zlewni Vesijärvi), Juustilanjoki, Hounijoki, Tervajoki, Vilajoki, Urpalanjoki, Vaalimaanjoki, Virojoki, Vehkajoki, Summajoki, Vuoksi, Jänisjoki, Kiteenjoki-Tohmajoki, Hiitolanjoki, Tenojoki, Näättämsjoki, Uutuanjoki, Paatsjoki, Tuulomajoki
	Szwecja	SE	Części kontynentalne terytorium
Zakaźna martwica trzustki (IPN)	Szwecja	SE	Części przybrzeżne terytorium

ZAŁĄCZNIK III

Państwa członkowskie i obszary posiadające programy nadzoru w odniesieniu do herpeswirusa 1 μ var (OsHV-1 μ var) u ostryg i zatwierdzone do wprowadzenia krajowych środków w celu kontroli tej choroby zgodnie z art. 43 ust. 2 dyrektywy 2006/88/WE

Choroba	Państwo członkowskie	Kod	Zasięg geograficzny obszarów z zatwierdzonymi środkami krajowymi (państwa członkowskie, strefy i enklawy)
Herpeswirus 1 μ var (OsHV-1 μ var) u ostryg	Irlandia	IE	Enklawa 1: zatoka Sheephaven Enklawa 2: zatoka Gweebarra Enklawa 3: zatoki Killala, Broadhaven i Blacksod Enklawa 4: zatoka Streamstown Enklawa 5: zatoki Bertraghboy i Galway Enklawa 6: zatoki Poultnasharry, Askeaton i Ballylongford Enklawa 7: zatoka Kenmare Enklawa 8: zatoka Dunmanus Enklawa 9: zatoka Kinsale
	Zjednoczone Królestwo	UK	Terytorium Wielkiej Brytanii z wyjątkiem zatoki Whitstable w hrabstwie Kent Terytorium Irlandii Północnej z wyjątkiem zatoki Killough, Lough Foyle, Carlington Lough i Strangford Lough Terytorium Guernsey

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2012 KOMITETU WSPÓŁPRACY CELNEJ AWP-UE

z dnia 29 listopada 2012 r.

w sprawie odstępowania od reguł pochodzenia określonych w protokole 1 do Umowy przejściowej ustanawiającej ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami Afryki Wschodniej i Południowej, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, mającego na celu uwzględnienie szczególnej sytuacji państw Afryki Wschodniej i Południowej w odniesieniu do tuńczyka konserwowanego i filetów z tuńczyka

(2012/787/UE)

KOMITET WSPÓŁPRACY CELNEJ,

uwzględniając Umowę przejściową ustanawiającą ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami Afryki Wschodniej i Południowej, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w szczególności art. 41 ust. 4 protokołu 1 do tej umowy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowę przejściową ustanawiającą ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami Afryki Wschodniej i Południowej, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony⁽¹⁾ („przejściową EPA”) stosuje się tymczasowo od dnia 14 maja 2012 r. między Unią a Republiką Madagaskaru, Republiką Mauritiusu, Republiką Seszeli i Republiką Zimbabwe.
- (2) Protokół 1 do przejściowej EPA dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej zawiera reguły pochodzenia dotyczące przywozu produktów pochodzących z państw AWP do Unii.
- (3) Zgodnie z art. 42 ust. 8 protokołu 1 do przejściowej EPA odstępowania od tych reguł są przyznawane automatycznie w ramach rocznego kontyngentu wynoszącego 8 000 ton dla tuńczyka w puszkach oraz 2 000 ton dla filetów z tuńczyka.
- (4) Aby umożliwić skuteczne i pełne wykorzystanie dostępnego kontyngentu, Mauritius, Seszele i Madagaskar wystąpiły o odstępowanie obejmujące roczne ilości 8 000 ton tuńczyka w puszkach i 2 000 ton filetów z tuńczyka przywożonych do Unii od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.

(5) Jako że ilości, których dotyczyły wnioski, zawierały się w granicach rocznego kontyngentu przyznawanego automatycznie na wniosek państw AWP, Komitet Współpracy Celnej powinien przyznać państwom AWP kontyngent globalny. Co za tym idzie, państwom AWP należy przyznać odstępowanie w odniesieniu do tuńczyka w puszkach i filetów z tuńczyka w ilościach, o które wnioskowano.

(6) Odniesienie do „tuńczyka w puszkach” w art. 42 ust. 8 protokołu 1 do przejściowej EPA należy rozumieć jako obejmujące tuńczyka konserwowanego w oleju roślinnym lub na inne sposoby. W załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽²⁾ („Nomenklatury scalonej”) powyższe rodzaje tuńczyka określane są jako „konserwowane”. Wyrażenie „tuńczyk konserwowany” obejmuje tuńczyka w puszkach, ale również tuńczyka pakowanego próżniowo w plastikowych torebkach lub innych pojemnikach. Właściwe jest zatem stosowanie wyrażenia „tuńczyk konserwowany”.

(7) W celu zachowania jasności należy wyraźnie określić, że aby konserwowany tuńczyk lub filety z tuńczyka mogły korzystać z odstępowania, jedynym materiałem niepochodzącym, który może być użyty do produkcji konserwowanego tuńczyka lub filetów z tuńczyka objętych kodem CN 1604 14 16 powinien być tuńczyk objęty pozycjami HS 0302 lub 0303.

(8) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽³⁾ określa zasady dotyczące zarządzania kontyngentami taryfowymi. W celu zapewnienia skutecznego zarządzania odbywającego się w bliskiej współpracy między władzami państw AWP, organami celnymi Unii i Komisją wspomniane zasady stosuje się odpowiednio w odniesieniu do ilości przywiezionych na mocy odstępowania przyznanego niniejszą decyzją.

⁽¹⁾ Dz.U. L 111 z 24.4.2012, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

- (9) Jak przewidziano w art. 42 ust. 10 lit. a) protokołu 1 do przejściowej EPA, należy przyznać odstępstwo na okres pięciu lat.
- (10) Aby umożliwić skuteczne monitorowanie funkcjonowania odstępstwa, władze państw AWP powinny regularnie powiadamiać Komisję o szczegółach wydawanych świadectw przewozowych EUR.1,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od protokołu 1 do przejściowej EPA i zgodnie z art. 42 ust. 8 tego protokołu, tuńczyk konserwowany i filety z tuńczyka objęte pozycją HS 1604, wyprodukowane z nie pochodzącego tuńczyka objętego pozycjami HS 0302 lub 0303, uważa się za pochodzące z państw AWP zgodnie z warunkami określonymi w art. 2–5 niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Odstępstwo przewidziane w art. 1 stosuje się corocznie do produktów i ilości określonych w załączniku do niniejszej decyzji, które są zgłaszane o dopuszczenie do swobodnego obrotu w Unii z państw AWP w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

Artykuł 3

Ilości określone w załączniku zarządzane są zgodnie z art. 308a, 308b i 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 4

Organy celne państw AWP przeprowadzają kontrole ilościowe wywozu produktów, o których mowa w art. 1.

Wszystkie świadectwa przewozowe EUR.1 wydawane przez nie w odniesieniu do produktów, o których mowa w art. 1, zawierają odniesienie do niniejszej decyzji.

Przed końcem miesiąca następującego po każdym kwartale organy celne tych państw przekazują Komisji, za

pośrednictwem Sekretariatu Komitetu Współpracy Celnej, oświadczenie wykazujące ilości, dla których wystawiono świadectwa przewozowe EUR.1 na podstawie niniejszej decyzji oraz numery seryjne tych świadectw.

Artykuł 5

Rubryka nr 7 świadectw przewozowych EUR.1 wystawionych na podstawie niniejszej decyzji zawiera jeden z poniższych zapisów:

„Derogation - Decision No 1/2012 of the ESA-EU Customs Cooperation Committee of [...]”; „Déro gation - Décision n° 1/2012 du Comité de Coopération Douanière AfOA-UE du [...]”.

Artykuł 6

1. Państwa AWP i Unia podejmują działania niezbędne z ich strony do wykonania niniejszej decyzji.

2. W przypadku stwierdzenia przez Unię, na podstawie obiektywnych informacji, nieprawidłowości lub nadużyć finansowych lub powtarzającego się nieprzestrzegania zobowiązań określonych w art. 4, Unia może starać się o czasowe zawieszenie odstępstwa, o którym mowa w art. 1, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 22 ust. 5 i 6 przejściowej EPA.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2012 r.

W imieniu Komitetu Współpracy Celnej
AWP-UE

Péter KOVÁCS, Vivianne FOCK TAVE
Współprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer porządkowy	Kod CN	Opis towarów	Okres	Ilość (w tonach)
09.1618	ex 1604 14 11, ex 1604 14 18, ex 1604 20 70	Tuńczyk konserwowany ⁽¹⁾	Od 1.1.2013 do 31.12.2013	8 000
			Od 1.1.2014 do 31.12.2014	8 000
			Od 1.1.2015 do 31.12.2015	8 000
			Od 1.1.2016 do 31.12.2016	8 000
			Od 1.1.2017 do 31.12.2017	8 000
09.1619	1604 14 16	Filety z tuńczyka	Od 1.1.2013 do 31.12.2013	2 000
			Od 1.1.2014 do 31.12.2014	2 000
			Od 1.1.2015 do 31.12.2015	2 000
			Od 1.1.2016 do 31.12.2016	2 000
			Od 1.1.2017 do 31.12.2017	2 000

⁽¹⁾ Niezależnie od formy opakowania produkt uznaje się za konserwowany w rozumieniu pozycji HS nr 1604.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (UE) nr 692/2012 z dnia 24 lipca 2012 r. zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 43/2012 oraz (UE) nr 44/2012 w odniesieniu do ochrony gatunku manta oraz pewnych uprawnień do połowów

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 203 z dnia 31 lipca 2012 r.)

Strona 11, załącznik II, pkt 2 lit. f):

zamiast: „f) pozycja dotycząca makreli w obszarze IIIa i IV oraz w wodach UE obszarów IIa, IIb, IIc i podrejonów 22–32 otrzymuje brzmienie:...”,

powinno być: „f) pozycja dotycząca makreli w obszarze IIIa i IV oraz w wodach UE obszarów IIa, IIb, IIc i IIId otrzymuje brzmienie:...”.

Strona 18, załącznik II, pkt 4 lit. a), wpis dotyczący Unii:

zamiast: „5 330,5”,

powinno być: „5 292”.

Strona 18, załącznik II, pkt 4 lit. b):

skreśla się lit. b).

Strona 21, załącznik II, pkt 4 lit. g):

po lit. g) dodaje się lit. h) w brzmieniu:

„h) pozycja dotycząca widlaka bostońskiego w obszarze NAFO 3NO otrzymuje brzmienie:

»Gatunek: Widlak bostoński <i>Urophycis tenuis</i>		Obszar: NAFO 3NO (HKW/N3NO.)
Hiszpania	1 273	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.«
Portugalia	1 667	
Unia	2 940	
TAC	5 000	

Strona 21, załącznik II, pkt 6:

zamiast: „6) W załączniku VI punkt 2 otrzymuje następujące brzmienie:

»2. Maksymalna liczba statków UE upoważnionych do połowów włócznika i tuńczyka białego w obszarze objętym konwencją IOTC:

ZAŁĄCZNIK VI

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ IOTC

1. Maksymalna liczba statków UE upoważnionych do połowów tuńczyków tropikalnych w obszarze objętym konwencją IOTC

Państwo członkowskie	Maksymalna liczba statków	Zdolność (pojemność brutto)
Hiszpania	22	61 364
Francja	22	33 604
Portugalia	5	1 627
Unia	49	96 595

2. Maksymalna liczba statków UE upoważnionych do połowów włócznika i tuńczyka białego w obszarze objętym konwencją IOTC

Państwo członkowskie	Maksymalna liczba statków	Zdolność (pojemność brutto)
Hiszpania	27	11 590
Francja	41	5 382
Portugalia	15	6 925
Zjednoczone Królestwo	4	1 400
Unia	87	25 297

3. Statki, o których mowa w pkt 1, są również upoważnione do połowów włócznika i tuńczyka białego w obszarze objętym konwencją IOTC.

4. Statki, o których mowa w pkt 2, są również upoważnione do połowów tuńczyków tropikalnych w obszarze objętym konwencją IOTC.“,

powinno być: „6) W załączniku VI punkt 2 otrzymuje następujące brzmienie:

- »2. Maksymalna liczba statków UE upoważnionych do połowów włócznika i tuńczyka białego w obszarze objętym konwencją IOTC

Państwo członkowskie	Maksymalna liczba statków	Zdolność (pojemność brutto)
Hiszpania	27	11 590
Francja	41	5 382
Portugalia	15	6 925
Zjednoczone Królestwo	4	1 400
Unia	87	25 297“

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1155/2012 z dnia 5 grudnia 2012 r. zmieniającego po raz 183. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 335 z dnia 7 grudnia 2012 r.)

Strona 41, załącznik, lit. b):

zamiast: „Międzynarodowy Fundusz Dobroczynności (alias a) Al-Bir Al-Dawalia, b) BIF, c) BIF-USA, d) Międzynarodny Błagotwórczy Fund). Adres: a) 8820, Mobile Avenue, 1 A, Oak Lawn, Illinois, 60453, Stany Zjednoczone; b) P.O. box 548, Worth, Illinois, 60482, Stany Zjednoczone; c) (poprzedni adres) 9838, S. Roberts Road, Suite 1W, Palos Hills, Illinois, 60465, Stany Zjednoczone; d) (poprzedni adres) 20- 24, Branford Place, Suite 705, Newark, New Jersey, 07102, Stany Zjednoczone; e) PO box 1937, Khartoum, Sudan; f) Bangladesz; g) Strefa Gazy; h) Jemen. Inne informacje: a) numer identyfikacyjny pracodawcy: 36-3823186 (Stany Zjednoczone); b) nazwa fundacji w Niderlandach to: Stichting Benevolence International Nederland (BIN).”,

powinno być: „Benevolence International Fund (alias a) Benevolent International Fund; b) BIF-Canada). Adres: a) 2465, Cawthra Road, Unit 203, Mississauga, Ontario, L5A 3P2, Kanada; b) PO box 1508, Station B, Mississauga, Ontario, L4Y 4G2, Kanada; c) PO box 40015, 75, King Street South, Waterloo, Ontario, N2J 4V1, Kanada; d) 92, King Street, 201, Waterloo, Ontario, N2J 1P5, Kanada. Inne informacje: Powiązany z Benevolence International Foundation. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 21.11.2002.”.

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 181 z dnia 12 lipca 2012 r.)

Strona 41, art. 25 ust. 1, wiersz szósty:

zamiast: „3 664 t CO₂/t C.”,

powinno być: „3,664 t CO₂/t C.”.

Strona 45, art. 36 ust. 3, wiersz trzeci:

zamiast: „3 664 t CO₂/t C.”,

powinno być: „3,664 t CO₂/t C.”.

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (UE) nr 692/2012 z dnia 24 lipca 2012 r. zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 43/2012 oraz (UE) nr 44/2012 w odniesieniu do ochrony gatunku manta oraz pewnych uprawnień do połowów (Dz.U. L 203 z 31.7.2012) 41

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1155/2012 z dnia 5 grudnia 2012 r. zmieniającego po raz 183. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida (Dz.U. L 335 z 7.12.2012) 43

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 181 z 12.7.2012) 43

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL